

BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 55 ♦ číslo 1/2019

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

rok 2018 je minulostí. S novými cíli a plány hledíme do roku nového. I v letošním roce chceme pokračovat ve zvelebování našeho města a našich místních částí. Než vás seznámím s plány na letošní rok a na celé volební období, zmínil bych se lehce o tom, co se podařilo, ale i nepodařilo v roce 2018. Podařilo se zrealizovat několik investičních projektů, které byly financovány jak z dotačních prostředků, tak i z rozpočtu města. Celkem bylo proinvestováno více jak 45 mil. korun. K tomu můžeme připočítat investici Středočeského kraje ve výši 20,5 mil. korun na modernizaci ulice Dlouhá.

/pokračování na straně 3/

Pan Josef Vynikal, první novodobý starosta Dolního Bousova, dostal během oslav 100 let republiky nejvyšší ocenění – starosta Miroslav Boček mu jménem zastupitelstva města za dlouholetou, úspěšnou práci na rozvoji obce udělil čestné občanství Dolního Bousova.

Odešel velký bousovský patriot, pan Josef Vynikal

Krátce před Vánocemi, 19. prosince, se uzavřel životní příběh dlouholetého bousovského starosty, dobrého manžela a táty, pravého kamaráda, sportovce tělem i duší.

Pepa Vynikal spatřil světlo světa před necelými 72 lety. Celý svůj život neodmyslitelně spojil s Dolním Bousovem. Zde od narození žil, poznal a oženil se tu se svou milovanou ženou Růženkou z rodu Jandova, vychovali zde spolu své tři děti – Kateřinu, Kláru a Petra. Ale začněme popořádku.

Pepa se narodil 11. února 1947 do rodiny dentisty Josefa Vynikala a jeho ženy Marie jako třetí syn. Jméno dostal po tatínkovi a osobnost tatínka, prvorepublikového elegána, jej v mnohém ovlivnila na celý život. Chlapecké trio Petr, Pavel

a Josef doplnila posléze ještě jejich sestra Ivana. Pepa často vzpomínal na dětství prožité v tzv. Tallerově vile na Školništi, s výhledem na bousovské koupaliště a na kopec spojený s mnohými zimními radovánkami. Radostná léta dětská vystřídala doba jinošská a studium na střední ekonomické škole v Mladé Boleslavi. Zde díky několika pánům profesorům našel zalíbení v českém jazyce, zvláště ve slohových pracích, a pak v angličtině. Snad by se rád stal novinářem, ale tento jeho sen šel jaksí mimo ducha doby. Místo snivé Prahy směřovaly jeho kroky do mladoboleslavské Mototechny. Zde za svého více jak dvacetiletého působení navázal ovšem řadu krásných přátelství, která jej provázela po celý život.

Změna politických poměrů po listopadu '89 přinesla i zásadní změnu do jeho osobního života. Okamžitě se stal předním představitelem místního Občanského fóra a hned následujícího roku byl povolán do funkce starosty obnoveného města Dolního Bousova. A na tomto postu pak působil celých dvacet plodných let. Když se přiblížil jeho důchodový věk, předal štafetu svému nástupci a v pozici místostarosty pracoval usilovně až do posledních svých dní. Práce pro Město byla pro něho vždy velkou odpovědností spojenou s množstvím starostí. Toto všechno ale zvládala jeho nezměrná touha posouvat Bousov neustále dopředu, aby se stal místem, kde lidé budou rádi a spokojeně žít a budou na své město hrdí. */Pokračování na straně 5/*

Dívčí trio Inflagranti s Václavem Noidem Bártou svým vystoupením doplnilo loňskou mikulášskou nadílku.

Slaměný betlém v Bechově

Betlém na náměstí TGM

Betlém - jesličky v kostele sv. Kateřiny

Nově vznikající kovaný betlém města

Slovo starosty

/dokončení ze strany 1/

Investice roku 2018

Vybudování chodníků, parkovišť a osvětlení v ul. Dlouhá a Zahrádky	15.122.876,-
Modernizace krajské komunikace v ulici Dlouhá (investor Středočeský kraj)	20.449.307,-
Intenzifikace čistírny odpadních vod	7.718.796,-
Vybudování nové třídy MŠ v čp. 186 na náměstí	7.697.526,-
Modernizace veřejného osvětlení v místních částech	2.106.576,-
Modernizace místních komunikací a parkovišť v obci Bechov	3.327.245,-
Modernizace chodníků v MŠ v ulici Zahradní	754.196,-
Modernizace 3 bytových jednotek v hasičárně Dolní Bousov	1.904.629,-
Oprava hřbitovní zdi v Dolním Bousově - II. etapa	1.115.933,-
Modernizace hrací plochy na fotbalovém stadionu	5.246.378,-
Oprava sochy Panny Marie na náměstí	274.275,-
Opravy a údržba v MŠ	184.918,-
Opravy a údržba v ZŠ	53.028,-
Sportovní hala - údržba a opravy	16.205,-
Dům s pečovatelskou službou - údržba a opravy	123.690,-
Dotace spolkům na činnost	324.104,-
Kulturní akce města (Ples města, Dětský karneval, Čarodějnice, Dětský den, Bousovské slavnosti, Oslavy 100 let založení ČR, Mikuláš 2018, Posezení s osobnostmi v DPS pro seniory, 700 let založení obce Vlčí Pole)	1.184.099,-

Nemalé finanční prostředky jsou vydávány z rozpočtu města na provoz a údržbu majetku ve vlastnictví města.

Zde je přehled toho nejdůležitějšího:

Náklady na provoz sběrného dvora	1.077.982,-
Náklady na provoz kompostárny	476.166,-
Náklady na veřejnou zeleň (včetně mezd pracovníků)	2.346.252,-
Príspevek zřizovatele na provoz ZŠ a MŠ včetně energií	2.727.000,-
Náklady na svoz komunálních a separovaných odpadů	2.033.241,-
Nákup pozemků	6.194.100,-
Náklady na vodné + opravy a údržba	2.350.271,-
Nové vodovodní přípojky	333.664,-
Náklady na údržbu, opravy, čištění kanalizace, likvidace kalů z ČOV	2.158.816,-

Plány na rok 2019

Nyní bych vás seznámil s plány na rok 2019. Zastupitelstvo města schválilo dne 19. 12. 2019 na svém zasedání rozpočet na rok 2019 jako vyrovnaný. **Město bude hospodařit s příjmy v celkové výši 61.400.000 Kč. Strana výdajů je rovna příjmům. Na investiční akce je vyčleněno téměř 30 mil. korun.** Největší položkou na straně výdajů jsou investice do místních komunikací a chodníků. Město musí v letošním roce dokončit novou místní komunikaci v ulici Javorová za benzinkou. Dále jsou plánovány opravy komunikací a chodníků

na sídlišti, nové komunikace v zadní lokalitě na Zahrádkách, opravy komunikací v obci Horní Bousov. Co se týká chodníků, tak bychom chtěli dokončit opravu chodníku v ulici V Lipkách, vybudování nového chodníku a parkovacích stání v ulici Lhotecká podél krajské komunikace. Dále jsme zadali zpracování studie na vybudování nových chodníků v Horním Bousově podél krajské komunikace a po odsouhlasení můžeme plynule navázat se zpracováním projektové dokumentace k územnímu a stavebnímu povolení.

Pracuje se na **změně územního plánu** města Dolní Bousov a jeho místních částí. Když půjde vše podle plánu, změna bude dokončena a schválena do června roku 2019. Poté bude následovat zpracování projektových dokumentací na zasiťování **nových stavebních pozemků** za přejezdem v ulici V Lipkách.

Dále se počítá z modernizací **veřejného osvětlení na úsporné LED** osvětlení v našem městě, pokud se podaří získat dotační prostředky z Ministerstva životního prostředí.

Místní části

Investiční prostředky jsou plánované také do našich dalších místních částí. V obci **Vlčí Pole** se bude opravovat hřbitovní zeď včetně nových vstupních vrat a restaurování kříže na hřbitově. V obci **Bechov** je plánovaná výměna střešní krytiny a oprava fasády na budově bývalé školy. Pokud se konečně podaří dotáhnout zpracování projektové dokumentace ku prospěchu všech zúčastněných, mohli bychom začít s revitalizací bývalého náhona, ale zde je to spíše věštění z křišťálové koule. V obci **Střehom** bychom chtěli vyměnit stávající veřejné osvětlení. Pracuje se na projektové dokumentaci, kterou musí schválit památkový úřad. Plánovaná je také přeložka vrchního vedení nízkého napětí ze sloupů do země. Tuto investici plánuje vlastník sítě ČEZ. Další investicí je výměna oplocení okolo čerpací stanice ve Střehomi, které je v havarijním stavu.

Poté bude následovat vybudování nového oplocení kolem zrekonstruované budovy vodojemu v **Horním Bousově**. Projektová dokumentace je zpracovaná a stavební povolení platné. Ani letos nezapomínáme na kulturní památky. V Horním Bousově bude zrestaurován křížek naproti bývalé škole. Povolení od památkářů máme platné.

Žádosti o dotace

Další investice budou ovlivněny tím, jestli budeme úspěšní v podaných žádostech o dotace. Město žádá o finanční podporu na vybudování jazykových učeben v podkroví budovy základní školy z Integrovaného regionálního operačního programu. Z téhož programu žádáme o dotaci na rekonstrukci budovy u bývalé Proclimy, ve které by mělo vzniknout 16 bytových jednotek.

Abychom mohli investovat a popřípadě žádat o dotace, musíme mít připravené projektové dokumentace. Jak se říká v „šuplíku“ máme připravené projektové dokumentace na modernizaci a rozšíření sokolovny, na opravu zbylých hřbitovních zdí na hřbitově v našem městě. Dále na obnovu dvou lávek přes řeku Klenici. Jedná se o kovovou lávku u domu s pečovatelskou službou a malý mostek při cestě na fotbalové hřiště. Obě lávky jsou v havarijním stavu. Pracuje se na zpracování dokumentace na výměnu hlavního přivaděče vodovodu, který vede ze Střehomi k vodo-

jemu a z Horního Bousova na křižovatku u „Baráčku“.

Počátkem roku zadalo město zpracování studie na vybudování **bezbariérového přístupu** v budově infocentra a **knihovny**. Tato studie bude představena úřadu památkové péče, který rozhodne o tom, jestli výtah v budově bude či ne. Pokud dostaneme kladné stanovisko, budou zahájeny práce na zpracování dokumentace pro stavební povolení.

Další projektové dokumentace se týkají budovy čp. 186 na náměstí, ve které jsou umístěny dvě třídy mateřské školy, ale fasáda je stále nedokončená. Dokumentaci na zateplení budovy máme již připravenou, takže by se mohl pohledově vylepšit další kousek náměstí. Počátkem ledna byly zahájeny projekční práce na výměnu krovu, který je v nevyhovujícím stavu, a také střešní krytiny. Poté bude následovat zpracování dokumentace na využití podkroví této budovy. Záměrem města je vybudování jednoho až dvou bytů. Jak vidíte, ani v této oblasti město nezahálí.

Plánované investice Stř kraje

Pozitivní zprávou je zveřejněný zásobník investičních projektů Středočeského kraje na roky 2019–2020, který se týká oprav krajských komunikací v okolí našeho města. V těchto letech plánuje Středočeský kraj opravit krajskou komunikaci od „zrcadla“ v ulici Lhotecká až do Vlčího Pole. Dále vybudovat zpomalovací ostrůvek na horizontu v Horním Bousově ve směru od Přepeř, který by měl zpomalit dopravu přes tuto obec. Jak to vypadá

s průtahem Dolní Bousov – Rohatsko – Bechov – Obrubce? Dle informací z úřadu Středočeského kraje je v současné době pravomocné územní rozhodnutí. Pracuje se na dokumentaci pro stavební povolení. Ve druhé polovině roku 2019 by mohlo být zahájeno výběrové řízení a vlastní realizace stavby se předpokládá v roce 2020. Takové jsou informace, které jsme obdrželi při jednání na úřadu Středočeského kraje. Uvidíme, jaká bude realita.

Vize na delší období

Jaké jsou další plány a vize pro volební období 2018–2022? Samozřejmě je správa a údržba majetku našeho města a údržba veřejné zeleně. Je to nekonečný kolotoč prací, které musí zvládnout naše údržbářská městská četa. Z větších projektů, které se z různých důvodů stále odkládají, je určitě zajímavá modernizace městského koupaliště, dále vybudování in-line dráhy v lokalitě Brízky a vybudování nového zázemí na fotbalovém stadionu pro trénující mládež. Město se bude také zabývat projektem na revitalizaci náměstí. Bude se pokračovat s opravami zbylých místních komunikací a chodníků jak ve městě, tak i v místních částech. Nutná bude oprava fasády sportovní haly a domu s pečovatelskou službou. V plánu je vybudování vodovodu v obci Ošfovice, vybudování záložního vrtu pro zásobování pitnou vodou atd. a atd. Plánů je dost, uvidíme, jaké budou finanční možnosti města v následujících letech, které nás teprve čekají. O všech plánech budou občané města a místních částí průběžně informováni.

Kulturní akce

Nyní bych se vrátil ke kulturnímu a společenskému životu v našem městě. Jaké jsou plánované kulturní akce v roce 2019? Začínáme 9. Plesem města Dolní Bousov, bude následovat dětský karneval, čarodějnice, dětský den, 2. Bousovské slavnosti a konec roku zakončíme tradičním Mikulášem.

Závěrem mi dovoluji, tradičně poděkovat všem organizátorům, dobrovolníkům a nadšencům, kteří se každoročně podílejí na přípravách Mikuláše. I letos byla akce úspěšná bez jediného organizačního zádrhelu. Už nyní se můžete těšit na další ročník, který se už připravuje.

Přeji pohodový rok 2019.

*Miroslav Boček
starosta města*

Odešel velký bousovský patriot, pan Josef Vynikal

/Dokončení ze strany 1/

To vše se skutečně navýsost naplnilo. Jeho nezměrné nasazení pak bylo stvrženo na nedávných oslavách sta let naší republiky, kdy mu bylo uděleno čestné občanství města Dolního Bousova. Tohoto ocenění si Pepa velice, velice považoval. Jeho milované město jej přijalo do svého uznávaného středu. Moc si to zasloužil.

Vedle neutuchající práce pro Město v pozici starosty a posléze místostarosty nelze opomenout další jeho aktivity. Byl spoluzakladatelem občanského sdružení, které usiluje o obnovu a rekonstrukci místního kostela sv. Kateřiny. I tento nesnadný cíl se dílčími kroky daří postupně naplňovat.

Je třeba zmínit se také o jeho dlouholetém působení v Dolnobousovském sportovním klubu, kde nejdříve figuroval jako aktivní hráč fotbalu a hokeje, později jako funkcionář a trenér mládeže.

I tu novinářinu nakonec uplatnil v celé řadě svých působivých článků pro místní časopis Bousovák. Jeho autentický pohled na mnohé situace, postavy a postavičky je prostě nezastupitelný.

Vzpomínka

Vážení spoluobčané,

dovoďte mi malou vzpomínku na bývalého starostu a místostarostu města Dolního Bousova pana Josefa Vynikala. Když mě v roce 2008 tehdy jako zastupitele města oslovil, jestli bych byl ochoten ho nahradit ve funkci starosty města, netušil jsem

J. Vynikal a T. Grindl při založení OF v květnu 1990

Josef Vynikal při oslavě navrácení titulu města v roce 1991

Jednou z jeho radostí byla chaloupka u lesa nedaleko Dolního Bousova pod Rachvaly, kde v posledních letech trávil značnou část svého volného času. Les, houbaření, procházky klidnou krajinou, to vše vyvažovalo hektické pracovní nasazení a nacházel tu tolik potřebné zklidnění.

vůbec, do čeho se pouštím. Naše rozhovory probíhaly necelé dva roky, než jsem se rozhodl jeho nabídku přijmout. Vůbec jsem netušil, co pozice starosty obnáší. Jaká bude naše spolupráce ve vztahu starosta a místostarosta. S odstupem času jsem pochopil, proč ukázal na mě. Josef Vynikal, byl člověk s velkým rozhledem a vizemi do budoucnosti. Neustále vymýšlel, přemýšlel, jak bude město vypadat za 5 nebo 10 let, co je potřeba vybudovat pro další generace. Na „jeho“ městu mu velice záleželo. Chtěl do vedení města člověka, který by navázal na jeho „dílo“, kterému se věnoval prakticky polovinu svého života.

Po celou dobu naší spolupráce se mi snažil předat veškeré zkušenosti a kontakty, které načerpal za dobu svého starostování. Za což mu dodatečně velice děkuji. Jeho bezbřehá paměť a vyprávění o historii Dolního Bousova nám všem na radnici budou chybět. Odešel člověk, který pro naše město žil a obětoval to nejcennější, co máme a co se nedá koupit a to je vlastní zdraví. Odešel člověk, na kterého nikdy nezapomenu.

Čest jeho památce.

Miroslav Boček

Určitě by rád strávil ještě řadu krásných chvil na svých oblíbených místech a s lidmi, které měl tak rád. Některá přání ale zkrátka zůstávají nevslyšena a není v moci lidské je jakkoliv změnit.

*Rodina Josefa Vynikala
a Tomáš Grindl*

Josef Vynikal jako trenér

Josef Vynikal, většina bousováků ho znala jako starostu našeho malého městečka. Staral se ovšem o rozvoj Dolního Bousova i z jiné pohledu. Působil totiž jako trenér mládeže v Dolnobousovském SK. Pro některé z nás tedy pan Vynikal rovná se pan Trenér.

Z této pozice rozvíjel v našem raném věku pohybové vlastnosti, vštěpoval nám základy slušnosti, když jsme byli v kategorii žáků, a byl nám vzorem v dorosteneckém věku. Trénování právě dorosteneckého mužstva je vzhledem k průběhu puberty velmi náročné, ale pan Vynikal vše zvládal s nadhledem a grácií sobě vlastní. I když to nebylo vždy jednoduché, dokázal se se vším popasovat a vytvořil „mančaft“, který vždy držel při sobě. Díky tomu si mnozí z nás vytvořili celoživotní přátelství. Prožívali jsme společně sportovní úspěchy a samozřejmě i společné neúspěchy, ale hlavně máme z této doby nezapomenutelné zážitky, ke kterým se vždy rádi vracíme.

Pan Vynikal díky svému přístupu dokázal, navzdory novým sportům a technologiím, přitáhnout mládež, která začala o fotbal ztrácet zájem. Ve vypjatých utkáních dával na hřišti prostor i náhradníkům, kteří se mu odvděčili nezměrnou snahou a nejlepším možným výkonem. Tým, který na hřišti bojuje, nechá tam srdce, a mimo hřiště je to parta skvělých

kamarádů, byl pro něj dostatečnou odměnou za jeho dlouhodobou práci a snahu dostat z nás to nejlepší, jak po stránce sportovní, tak po stránce lidské.

Někteří z nás pokračují v jeho šlépějích a sami se ujali trenérské funkce. Chtějí se podělit o své zkušenosti a dovednosti, které nabyli pod jeho vedením. Proto jsme velmi rádi a velmi si vážíme toho, že jsme

mohli mít tu čest pod jeho vedením působit a zdokonalovat se.

Dovolu nám ještě jednou mu touto formou poděkovat za vše, co pro nás udělal, co nám svým skvělým přístupem předal a co nás naučil. Děkujeme, pane Vynikale, díky Trenére.

Odchovanci DBSK

Dolnobousovský lední hokej a Pepa Vynikal

První zmínku o Pepovi jsem našel v kronice dolnobousovského ledního hokeje z roku 1961. Konaly se tenkrát Sportovní hry mládeže škol II. stupně v ledním hokeji - 24. února 1961. Hrál se na tehdy ještě nekrytém zimním stadionu v Mladé Boleslavi. Výsledky: ZDŠ DB - Mnichovo Hradiště 4:0, ZDŠ DB - Březno 2:2, ZDŠ DB - Semčice 4:0 a ZDŠ DB - Benátky n. J. 3:0. Finále: ZDŠ DB - Ml. Boleslav 1:4. Sestava ZDŠ DB: Cidlinský J., Pokorný, Bernard J. Titlbach, Svoboda Vl., Štolba, Svoboda Jos., Sodomka, Jeleček O., Vynikal P., Procházka Fr., **Vynikal Jos.**, Tomáš Jos., Cidlinský Fr. a Svoboda K. Trenér - vedoucí učitel František Jeleček.

V letech 1962-1965 se začalo jmenovat Josef Vynikal pravidelně objevovat na soupisce hráčů dorostu.

V sezoně 1968-69 (soutěž 1. A třída) Josef Vynikal nastupuje ke své první sezoně za muže Jiskry Dolní Bousov. Jeho spoluhráči tehdy byli: brankář Mirek Dušta, Přemysl Těšínský, Jiří Čurda, Josef Svoboda, Josef Procházka, Jaroslav Zelba, Pavel Vynikal, Vladimír Kincl, Josef Král, Václav Oudrnický, Antonín Köhler, Josef Tomáš, Ladislav Tomáš a Víťa Svoboda.

V lednu 1969 nastoupili v několika zápasech tři bratři Vynikalové - Petr, Pavel a Josef.

Pepa Vynikal začal hrát jako útočník. Postupně se ale stal svým přehledem spolehlivým obráncem. Ve dvojicích s Milanem Procházkou, Josefem Svobodou, Václavem Králem a Milošem Kynčlem

odehrál několik sezon v krajském přeboru středních Čech. V sezoně 1973-74 svoje účinkování v mistrovském dolnobousovském hokeji zakončil - začal stavět rodinný dům...

Ještě jedna zajímavost. Stalo se 29. ledna 1972. 5. mistrovské utkání 1. A třídy na hřišti v Dolním Bousově. Jiskra D. Bousov - Sokol Kněžmost. Pěkný led a diváci připraveni, jenomže nemáme brankáře. Kolovrátník je na horách a Dušta pro zranění ve tváři do branky také nemůže. Bez velkého rozmýšlení nastupuje nový gólman Pepa Vynikal. Prohráli jsme 5:11, ale Pepovi patřilo naše velké poděkování...

Josef Procházka

Odpadní vody a kanalizační síť v Dolním Bousově

Tímto článkem bych chtěl apelovat na všechny občany našeho města. V uplynulých letech město investovalo nemalé finanční prostředky do vybudování kanalizační sítě pro odvádění odpadních vod z nemovitostí. V roce 2018 se podařilo rozšířit kapacitu čistírny odpadních vod pro další budoucnost díky získané dotaci z Ministerstva životního prostředí. Investovalo se do nových technologií a zařízení. K čemu slouží čistírna odpadních vod a kanalizační síť? Separátně pouze a jedině k odvádění odpadních vod a čištění odpadních vod. Bohužel někteří občané si pletou kanalizační stoky se skládkou. Co je tím myšleno? Do kanalizační sítě

jsou občané schopni „spláchnout“ cokoli. Pleny, hadry, hygienické dámské potřeby, nerozkládající se ubrousky atd... Naši pracovníci údržby neustále řeší ucpaná čerpadla v přečerpávacích stanicích na trase kanalizačních stok. Co nezachytí čerpadla, se dostane bohužel až na čistírnu, kde opět naše obsluha musí do nekonečna řešit stejné problémy. Pokud se stane nějaká havárie, tak je to většinou z tohoto důvodu. Tyto opravy, odstávky, havárie stojí město nemalé finanční prostředky, které by se daly investovat jinde.

Dalším nešvarem je vylévání různých tuků a přepálených olejů do kanalizační sítě. Tuky a oleje ve stokách tuhnou, usa-

zuji se a vytváří nepropustné špunty, které brání odtoku odpadních vod. Opět město musí platit výjezdy specializovaných firem, aby tyto havárie odstranily. Přitom je to vše pouze o určité zodpovědnosti a inteligenci. Provozujeme sběrný dvůr, kde každý občan může tyto vyprodukované odpady odevzdat a přispět ke zlepšení životního prostředí.

Stojí za zamyšlení, jestli každoročně investovat několik set tisíc do oprav a odstraňování havárií nebo tyto peníze použít např. na kulturu, sport a zábavu.

*Miroslav Boček
starosta města*

Krátce z Bousovska

Poděkování. Milí lidé, ze srdce děkujeme všem, kdo přispěli do potravinové sbírky pro zvířata z libereckého Centra pro zvířata v nouzi. Sběrka probíhala začátkem prosince v ZŠ T. G. Masaryka a v obchodě Chovatelské potřeby na náměstí. Díky vaší podpoře se nám podařilo shromáždit opravdu velké množství zvířecích lahůdek a s radostí jsme je předali 7. 12. 2018 do Archy. Všichni jsme měli velkou radost z vydařené akce, která ukázala, že společnými silami lze dokázat mnoho. Každý darovaný kousek potěšil několikrát: nás, že máme hodné spoluobčany, děti, že zvířátkům něco nadělí, pracovníky Centra a v neposlední řadě hlavně konzumenty darovaného zboží, kteří rozhodně nemají lehký osud. Věřím, že možnost podělit se s někým potřebným, udělala dobře i vám. Ještě jednou moc děkujeme a přejeme krásný a naplněný rok 2019. Za Přírodovědný kroužek *L. Hejnová, P. Bartková*

Publikace o našem regionu. Mladoboleslavsko je nejen krajem automobilů, ale také místem, které je bohaté svými přírodními krásami a historickými památkami. Právě tento region pohledem z nebe je nyní dostupný v podobě nové knihy leteckých fotografií – **Mladoboleslavsko z nebe**. Publikace krásnými fotografiemi na křídlovém papíře přibližuje třeba Drábské

světničky nebo Jabkenickou oboru s myslivnou. Můžeme zde také navštívit hrad v Mladé Boleslavi nebo zříceniny středověkých hradů ve Zvířeticích a Dražicích. Za zmínku stojí také zámky v Mnichově Hradišti, Kosmonosech, Benátkách nad Jizerou, Bezně, Neměřicích či Skalsku. Svou dvoustranu focenou z nebe tu má i Dolní a Horní Bousov. Grafickou podobu knihy si můžete prolístovat také na internetu na adrese: www.malovanemapy.cz/listovace/mladoboleslavsko/. Kniha vhodná jako upomínka či vkusný dárek je za 200 Kč k zakoupení v infocentru v Kostelní ulici.

D. Říhová

Bechovský betlém je umělecké dílo.

V údolí kolem Klenice ležela mlha, bylo sychravo, pršelo a foukal ledový vítr. Počasí, že bys psa nevyhnal. Kdyby se nerozsvěcel betlém, určitě by byli všichni zalezlí doma u kamen s hrnkem horkého čaje nebo s voňavým svařáčkem. Byla neděle 2. prosince, první adventní. Přesto se v parčíku na Svobodině sešlo poměrně hodně lidí, od těch nejmenších až po ty, co už leccos pamatují, aby byli účastní akce, která se letošním třetím ročníkem již stala tradicí. Všichni se měli na co těšit. Milovníci adventu či obdivovatelé krásna se těšili především na „nás“ (už jsme si ho všichni s láskou přivlastnili) slaměný betlém vy-

robený paní Radkou Kasalovou a její maminkou paní Marií Dlaskovou, obdivovali postavy Marie a Josefa v životní velikosti a rozněžňovali se nad malinkým Ježíškem v plenkách, na kterého v chlévě dýchají bílé ovečky. Atmosféru doplňovala drobná světélka umístěná na stříšce skromného příbytku. Jiní se těšili především na soukromá setkání a poklábosení, další na nějakou tu dobrotu, někdo ochutnal svařené víno se skořicí a hřebíčkem, někdo dal přednost čaji či kávě. Po duši nás pohladila i slova paní Evy Bernardové, popřála všem krásné adventní dny, mluvila o pospolitosti rodiny i o tom, že bychom si měli udělat více času jeden na druhého, protože nikdy nevíme... Nikomu v tu chvíli nevadilo, že se musí před nepřízní počasí schovat pod provizorní stříšku nebo držet nad hlavou deštník. Vydrželi jsme si povídat docela dlouho. Rozcházelí jsme se za tmy, v níž do daleka svítila světýlka „našeho“ krásného betlému.

I. Mendlíková

Společenská odpoledne pro seniory.

Touto cestou bychom chtěly jménem všech seniorů, pro které jsou pořádána společenská dopoledne se známými osobnostmi v domě pečovatelské služby, poděkovat těm, kteří se tomu na úkor svého volného času věnují – panu Oto Vaničkovi z Horního Bousova jako pořadatelé a paní Bee Albrecht za její skvělá hudební vystoupení.

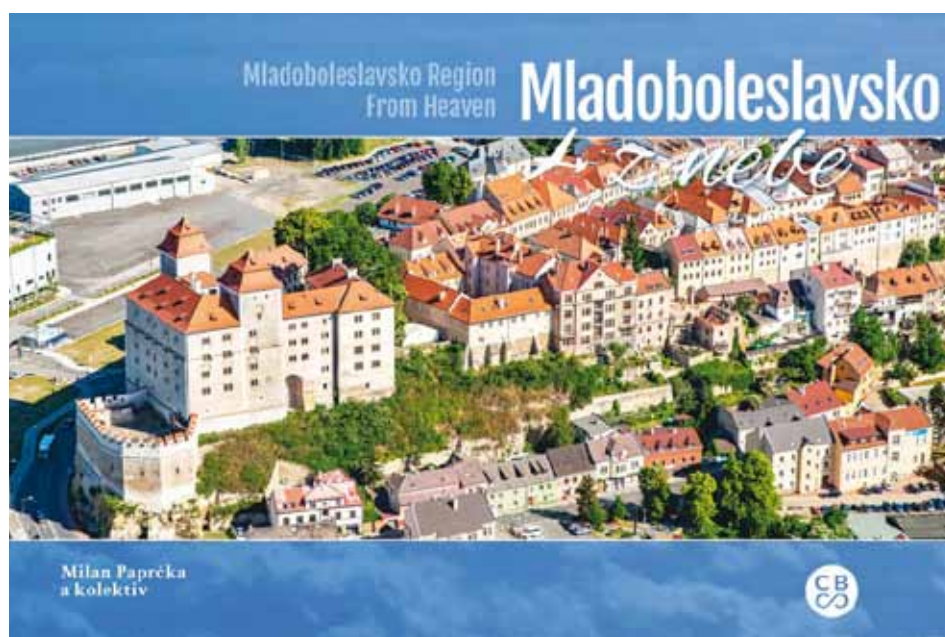
Velký náš dík pak patří panu starostovi Bočkovi, bez kterého by se tato odpoledne nemohla uskutečnit.

Z. Štajerová, H. Krausová, V. Lukášová

Pozvánka k výsadbě jubilejní lípy. V dubnu roku 1919 naši předkové vysadili na Rachvalách dvě lípy srdčité jako „stromy svobody“, které měly připomínat potomkům vznik první republiky. Ze dvou stromů do dnešních dnů vydržel jeden. Po 100 letech plánujeme s dětmi z Přírodovědného kroužku výsadbu nové lípky poblíž stejného stromu.

Na akci zveme také zájemce z řad veřejnosti. Kulturní program bude zajištěn (zpěv, lípová dílnička...). Podrobnosti budou včas upřesněny.

P. Bartková, L. Hejnová

V této rubrice je místo i pro vaše sdělení, názory a zajímavé informace, na které byste rádi upozornili další obyvatele Dolního Bousova a okolí. Své příspěvky zasílejte emailem či poštou do redakce nebo je přineste osobně do infocentra v Kostelní ulici.

Pomník TGM v Dolním Bousově

Do posledního čísla Bousovák se vloučil šotek. Bylo zde uvedeno, že akademický sochař Josef Doškář daroval městu Dolní Bousov bustu TGM.

Dovolte, abych šotka opravil. Jmenuji se sice Josef Doškář, ale nejsem akademický sochař. Pravdou zůstává, že jsem městu daroval pomník TGM tj. podstavec s bustou. Na zadní stranu podstavce jsem nechal zhotovit nápis: „Na paměť 1. a 2. odboje“, který je vzpomínkou na všechny bousováky, kteří se zasloužili o vznik Československa.

Určité vysvětlení jsem uvedl v projevu, který jsem přednesl 6. října 2018 na náměstí po odhalení pomníku:

„Vážený pane starosto, vážení přátelé,

dovolte mi nejprve, abych Vás seznámil alespoň trochu s historií pomníku TGM. Již 57 roků bydlím v Novém Boru, kde jsem organizován v místní Jednotě Československé obce legionářské, která si dala mimo jiné za úkol, obnovit pomníky, které byly zničeny nacisty za války a také pomníky, zejména TGM, které byly zničeny za minulého režimu.

První pomník, který se nám podařilo obnovit, byl pomník Rumburské vzpoury, který nacisté zničili a vyhladili v Novém Boru v roce 1940. Dalším byl pomník TGM, který vytvořil a Kropachu daroval v roce 1948 významný akademický sochař Josef Fojtík. Pomník byl zničen za minulého režimu v padesátých letech. Při pátrání po autorovi jsme zjistili, že pan Fojtík je již dávno mrtev, ale že žijí jeho vnuci, kteří nám bezplatně ochotně zapůjčili model a dali svolení k instalaci této busty jak v Kropachu, tak v Dolním Bousově. Josef Fojtík byl jeden z mála sochařů, kterým prezident TGM stál opravdu modelem.

Přiznám se, že můj život byl a je formován osudem mého otce a životem naší rodiny v Dolním Bousově. Podle rodokmenu máme „zatím“ potvrzeno, že zde žilo šest generací předků přede mnou.

V Bousově jsem s matkou a sestrami žil až do roku 1961. Bydleli jsme na náměstí, vedle školy, v budově staré pošty. Když mi byl rok, zatkl otcе zde na náměstí gestapo. Tatínek mne právě vozil nedaleko pomníku Panny Marie v kočárku. V květnu 1945 jeli dolnobousovští hasiči pro mého otce do sovětskou armádou osvobozeného Terezína.

Jeli pro otce živého, přivezli ho mrtvého. I tato smutná událost se odehrála na našem náměstí, stejně jako poslední rozloučení s otcem před cestou na hřbitov.

V letních měsících, v dobách kdy ještě nebyla televize, sedávali sousedé bydlící na náměstí na lavičkách před školou, poštou a kempeličkou. Vyhřívali se v pozdním zapadajícím slunci a vyprávěli si o všem možném. Zde jsem slyšel poutavě vyprávět pana školníka Františka Holého - ruského legionáře o jeho anabázi v Rusku včetně jeho povídání o tatíčkovi Masarykovi.

V roce 1948 zde začal pochodu Sokolů, který končil na fotbalovém hřišti pod protrženou hrází Červeného rybníka. Se Slávinou Valentovou jsme byli nejmladší účastníci, kteří se zúčastnili posledního místního Sokolského sletu.

V roce 1950 se z náměstí při příležitosti 535. výročí upálení Mistra Jana Husa vydal pochod přes Zahradky na Rachvala. Snad ve všech oknech domů, který průvod míjel, byly vystavené obrázky Jana Husa, kterého ozařovaly světla plápolajících svíček. Nezapomenutelné dojmy.

Zde jsem chodil do školy, kde jsem se naučil, číst, psát a počítat a zejména milovat svoje město a svoji vlast.

Pomník TGM, který zde stojí, považujte prosím, jako moji formu poděkování za vše, co jsem zde v Dolním Bousově dostal a co jsem zde získal.

Při svém vzpomínání jsem se záměrně vyhnul době, kdy se zdejší náměstí jmenovalo náměstí Klementa Gottwalda.

Děkuji za pozornost.“

Tento projev jsem chtěl přednést při příležitosti odhalení pomníku TGM. Nakonec jsem vlastní projev při přednesu výrazně zkrátil, nechtěl jsem zdržovat slavnost.

Pro pořádek ještě jednou upřesňuji, že nejsem akademický sochař. Po absolvování základní školy v Dolním Bousově jsem v roce 1957 nastoupil na Střední průmyslovou školu sklářskou v Novém Boru a zde studoval obor - chemická technologie skla a smaltů. Úspěšně jsem odmaturoval a stal se ze mne sklářský technolog. V průběhu života jsem pracoval v různých hospodářských technických funkcích. Po převratu jsem i podnikal. Se synem jsme navázali

na rodinnou tradici mé ženy a založili malířnu skla. Otevřeli jsme prodejnu skla, vyráběli jsme zahradní figurky. Později jsem sám založil dílnu na tepelné tvarování tabulového skla rotačním způsobem. Touto technologií jsem vyráběl podšálky, talíře, misky, mísy a talíře.

Konkurence levných čínských výrobků mne postupem času přinutila mé podnikatelské aktivity ukončit a bez dluhů jsem se dožil důchodu. Celý život jsem se věnoval pobytu v přírodě, zejména vysokohorské turistice. Vrcholem mé činnosti byl výstup na Mont Blanc a Elbrus.

V roce 1985 jsem si v horách komplikovaně zlomil nohu. Velmi mi to změnilo život. Zlomenina mne výrazně limitovala. Mohl jsem jen jezdit na kole a plavat. I tyto aktivity jsem však musel dost omezit.

Našel jsem si tedy nového koníčka. Začal jsem se naplno zajímat o historii 1. a 2. světové války. Postupně jsem se stal členem Československé obce legionářské, Českého svazu bojovníků za svobodu a Spolku pro zachování odkazu českého odboje. Začal jsem psát články do Národního osvobození, Legionářského směru, MF Dnes a Novoborského měsíčníku. Letos by mi měla vyjít kniha Rumburská vzpoura 1918-2018.

Tyto zájmy mne dovedly k obnově pomníků, které byly zničeny v čtyřicátých a padesátých letech minulého století. Prvním našim úkolem bylo obnovit pomník Rumburských hrdinů v Novém Boru, který nacisté zničili v roce 1940. S přáteli jsme založili v N. Boru občanské sdružení Společnost pro obnovení pomníku Rumburským hrdinům, jehož autorem byl akademický sochař Karel Dvořák. Při pátrání po modelech a při hledání možnosti obnovy tohoto pomníku jsem se podrobně seznámil s postupy, které sochaři při své tvorbě používají. Seznámil jsem se s ředitelkou i s odbornými učiteli průmyslové školy v Hořicích. Tyto znalosti jsem pak uplatnil při obnově zničených pomníků TGM. Šlo o pomníky v Kropachu, ve Sloupu v Čechách a v Jiříkově. Naše Jednota ČsOL v N. Boru chtěla tyto pomníky obnovit a tímto úkolem pověřila mne.

Pomník TGM dostala obec Kropach darem od akademického sochaře Josefa Fojtíka, který si zde v roce 1945 zakoupil chalupu. V roce 1948 byl pomník odhalen

a již v roce 1950 ho někdo „uvědomělý“ odstranil. Pomník beze stopy zmizel.

Podářilo se mi najít potomky po Josefu Fojtíkovi. Jmenovitě paní Evu Sukovou, Jiřího Knotka a Luci Alijagičovou. Seznámil jsem je s naším záměrem obnovit pomník TGM v Kropachu. Model zničené busty potomci po sochaři nenašli. Doma ale objevili dva jiné modely. Společně jsme vybrali model, podobný zničené bustě.

Hodnota modelu akademického sochaře Josefa Fojtíka je velmi vysoká. Pan Fojtík byl totiž jeden z mála sochařů, kterému stál TGM modelem.

Požádal jsem potomky o bezplatné zapůjčení vybraného modelu s tím, že podle něj nechám zhotovit formu, ze které bude zhotoveno pět bust z umělého pískovce, které budou ve spolupráci s ČSOL umístěny v Kropachu, Jiříkově, Novém Boru,

Kamenickém Šenově, a že pátou bustu mohou zakoupit pro pomník v Dolním Bousově.

Tolik ve zkratce o historii pomníku TGM v Dolním Bousově.

(Článek byl redakčně krácen.)

Josef Doškář

Jednadvacátý ročník Mikulášské nadílky

1. prosince 2018 proběhl 21. ročník Mikulášské nadílky na náměstí T. G. Masaryka v Dolním Bousově, spolu s rozsvícením vánočního stromu. Vánoční náladu nám navodil místní pěvecký sbor Stojmír-Bendl a vánoční strom nám pomohl rozsvítit klaun Honza Krejčík. Jako hlavního hosta jsme oslovili české trio mladých sympatických instrumentalistek „INFLAGRANTI“, ve složení Markéta Muzikářová (housle), Kateřina Lískovcová (housle) a Iris Morisáková (violoncello). Hvězdou programu byl Václav Noid Bárta, rockový a muzikálový zpěvák, hudební skladatel, textař, herec a dabér v jedné osobě. Myslím, že ty nejmenší diváky, jako každoročně zaujal nejprve příjezd Lucifera s početnou skupinou čertů a posléze příjezd Mikuláše s anděly. Samozřejmě Mikuláš nezapomněl ani na dárečky, které na náměstí rozdával. Před závěrečným ohňostrojem ještě proběhla Ohňová show v podání pana Stezky. Myslím, že i počasí se také povedlo naplánovat...

Závěrem se patří poděkovat městu Dolní Bousov za celkovou podporu, rádiu Signál za mediální spolupráci, panu Luboši Dvořákovi za moderování tohoto podvečera a všem zúčastněným pořadatelům, dobrovolníkům a pracovníkům města, v čele s panem Jiřím Havelkou, kteří se podíleli na přípravě a chodu této mega akce.

Největší poděkování ovšem patří všem osloveným sponzorům za finanční podporu, bez které bychom tuto každoroční akci neuskutečnili.

Už teď se můžeme těšit na další Mikulášskou nadílku v roce 2019.

Roman Stránský

21. ročník Mikulášské nadílky v Dolním Bousově sponzorovali:

Město Dolní Bousov
 Stavební firma SVOBODA
 Stavební firma ZETEZA s.r.o.
 Stavební firma ZETA Benátky s.r.o.
 Stavebniny KLZ
 DOBOS s.r.o. + VOP Dolní Bousov
 JAZAKO s.r.o. Dolní Bousov
 AP LIQUERS s.r.o. Dolní Bousov
 GASTOP s.r.o. - Petr Soukup
 MPZ - Rohatsko
 AGROCHOV Sobotka
 SHR - Ing. Robin Olbrich
 Opravy silničních vozidel - Oskar Kišš
 KM SERVIS - Marek Kalenský
 AUTOSERVIS - Pavel Kopecký a Ladislav Tomáš
 Opravy střech - František Ječný a Michal Volf
 PARTNERS - Markéta Svobodová
 Firma REJZEK Horní Bousov - voda, topení, plyn
 Lesy - Kinský Dal Borgo a.s.
 Zahradnické služby „SOŇA“ - Soňa a Pavel Nechanský
 Restaurace U sv. Kateřiny - Martin Mendlík
 Restaurace U Papouška - Jiří Michna
 Hospůdka U Zvoničky
 Cukrárna - František Borovička
 Průmyslové zboží - Milan Hercík
 Řeznictví - Jitka a Milan Koldovský
 Chovatelské potřeby - Zdena Prokúpková
 Umělecké kovářství - Pavel Kverek a syn
 Stavební práce - David Tříška
 Květinka - Pavla Valešová
 Stavební firma Valda - Radek Valíček
 Manželé Daňkovi
 Truhlářství - Miroslav Bernart, Svobodín
 Pokrývačství, tesařství - Miroslav Kršík
 EKOLSERVIS s.r.o. - Nová Paka
 PRO-ELEKTRO - Otto Kiss
 Hospůdka U Nádraží - Dolní Bousov
 Pizzerie a vývařovna „Máme hlad“ - Dolní Bousov
 VANTOP Horní Bousov - Otakar Vaniček

Jak to začalo s betlémem na náměstí

Byl rok 2017 a připravovala se mikulášská nadílka na bousovském náměstí, která má již dlouhou, více než dvacetiletou tradici. Chystalo se podium, peklo a zdobily se poslední stromy před radnicí. A v tom někdo povídá, že by to chtělo betlém. Zatelefonovalo se do Bechova, kde měli hezký betlém ze sena, jestli by ho zapůjčili na náměstí do Bousova. Ráno se pro figury došlo a postavil se chlév, aby na figury nepřešlo. A v tu dobu jsme já a manželka Soňa na sebe mrkli a bylo jasné, že budeme mít náš bousovský betlém, který bude vystaven na náměstí. Hned po novém roce začaly přípravy a přemýšlení z čeho budou posta-

vy, protože jsme chtěli, aby dlouho vydržely a betlém se mohl rozrůstat. Po diskusích s městským úřadem jsme se rozhodli, že zakoupíme figuríny, které se dávají do výloh, a ušije se jim oblečení. Začali jsme hledat, kde se takové figury dají sehnat, ale v dnešní době internetu to nebyl takový problém. Zakoupili jsme čtyři mužské a jednu dámskou figurínu a miminko.

Základní figuríny jsme měli, ale bylo potřeba sehnat paruky a obléci je. To už byla práce pro mou manželku, která když někam jela a zahlédla nějakou vhodnou látku, tak jí koupila a doma hned stříhala a šila. Vždy začala a dodělala jednu posta-

vu a pak šla na další. Na jedné postavě pracovala 4-5 hodin. Koruny králů, jesličky, kometu a chlév nám pomohl vyrobit František Borovička. Chlév, který je vyrobený z palet, dal nejvíce práce. Jeho výroba trvala 3 odpoledne. Ale myslím si, že za tu práci to stálo, spouště lidem se betlém líbí a chodí se na něj koukat s dětmi. Měl bych ještě přání, aby se betlém rozrůstal, protože do betléma patří také anděl a darovníci, kteří přinášeli malému Ježíškovi dary.

Tak snad příští rok přibudou další postavy, aby se lidé z Bousova a okolí měli na co těšit. Slibíme, že bude i výstava betlémů a andělíčků na městském úřadě, protože nám přibýly další nové kousky.

Na závěr chceme všem popřát hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a lásky v roce 2019

Soňa a Pavel Nechanských

Přístavba výtahu zatím zamítnuta

Níže je ocitován dopis, který přišel jako odpověď na naši žádost NPÚ o přístavbu výtahu do 1. a 2. patra knihovny.

Věc: Dolní Bousov, správní obvod obce Mladá Boleslav, fara, přístavba výtahu

Vážený pane starosto,

děkuji za představení záměru města Dolní Bousov na stavební úpravu budovy fary – přístavbu výtahu. Se zájmem jsem si přečetl informace o využití budovy a o jejím významu pro kulturní a společenské akce ve městě i přiloženou petici. Barokní patrová budova fary byla za účelem zřízení společenských prostor kvalitně obnovena v letech 2008–2009. Všechny fasády mají obnoveno architektonické členění a původní záměr s výtahem nepočítal. V současnosti navrhovaný výtah, vedoucí až do podkrovní, má mít podobu proskleného převýšeného hranolu ocelové konstrukce, přisazeného ke středu zadní fasády budovy a vystupujícího vysoko nad úroveň hlavní římsy.

Záměry a návrhy na stavbu výtahu v rámci stavebních úprav kulturních památek jsou v posledních letech projednávány a řešeny častěji, než dříve. Každý záměr musí být posuzován individuálně s ohledem na konkrétní charakter a hodnoty památky, ve vztahu k exteriéru i interiéru a okolnímu prostředí. Váš záměr byl v rámci našeho Územního odborného pracoviště NPÚ podroben diskusi a projed-

nán interní odbornou komisí, která je mým poradním orgánem. Komise, po seznámení se všemi podklady a po diskusi, došla k závěru, že stavba proskleného výtahu u fary by znamenala pohledově výrazný a v daném prostředí negativní zásah, který by snížil celkové vyznění této kvalitně citlivě opravené památky. Fara stojí v podstatě v otevřeném prostoru, výtah by se výrazně pohledově uplatňoval a zcela změnil charakter zadní fasády i hmotové skladby budovy. Záměr byl srovnáván s jinými obdobnými případy. Moderní výtahy, kontrastující s architekturou původní budovy, byly skutečně z hlediska památkové péče někde akceptovány. Ale vždy šlo o polohu ukrytou ve dvoře. Stejnou situaci výtahu, na nádvoří utilitárně upravené historické budovy ostatně ukazuje obrázek na titulní straně Vámi zasláné petice. Příkladem přijatelného řešení moderního výtahu u budovy, která je památkou, může být pak třeba radnice v Kolíně, kde výtah mají ukrytý ve dvoře u fasády méně hodnotné, mladší části radnice. Komise doporučila hledání jiného řešení, třeba prověření možnosti změny využití přízemí, nebo vložení bezbariérového prostoru do současné zříceniny hospodářské budovy v areálu fary.

Samozřejmě jsem se záměrem výstavby proskleného výtahu u farní budovy zabýval osobně a nakonec se do značné míry ztotožnil s názorem odborné komise.

Nicméně bych, s ohledem na oprávněné potřeby občanů, zvážil následující kompromisní řešení. Na místo kontrastního soudobého stavebního provedení, je možné také tradiční řešení podřízené stávající stavební architektonické podobě budovy. Podle mého názoru si tedy lze představit přístavbu tradičního rizalitu s vloženým výtahem v rozsahu střední osy zadní fasády. Přístavba by však musela být pochopitelně ukončena římsou a střechou, výtah by tedy mohl vést pouze do patra. Pane starosto, bohužel Vám nemohu dát lepší zprávu. Nicméně lze hledat jiné řešení ve smyslu výše uvedených podnětů.

S pozdravem

*Ing. Jan Žížka
ředitel Národního památkového ústavu*

Legionář Josef Doškář

Jako malá holka jsem od svého dědečka slychala vyprávět o jeho mladším bratroví Josífkovi, kterého měl velmi rád a který padl za první války. Říkal, že padl na Pijavě. Dnes, kdy to umožňuje internet, věnuje se moje sestra badatelské činnosti ve starých dokumentech a v matrikách. Díky tomu jsme se dozvěděly více i o našem prastrýci a zjistily, že všechno bylo trochu jinak. Nepadl jako rakousko-uherský voják v Itálii, ale jako československý legionář ve Francii.

Josef Doškář se narodil 16. 12. 1889 ve Spařencích 15, jako předposlední z deseti dětí (dospělosti se jich dožilo sedm). Do školy chodil v Markvarticích. Starší bratr Bohumil mu obstaral místo v učení u holiče v Praze. Předválečná Praha působila na duši mladého učně. Jeho mysl byla zaujata divadlem. Zdá se, že štěstí mu přálo. V 16 letech byl přijat v Národním divadle, ale těsně po vyučení byl přemluven ředitelem venkovské divadelní společnosti, se kterou putoval po Čechách. Nebyl to život lehký, hladu jako všichni členové společnosti zakusil dost. Po čase se vrátil domů a v Markvarticích si otevřel holírnu. Na divadlo však nezapomněl a v Markvarticích s přáteli, kandidátem profesury Říhou, Bernatem a Zeleným, založil ochotnické divadlo.

V roce 1913 musel narukovat k 74. pěšímu pluku v Jičíně a s ním se zúčastnil balkánské války. Dostal se do bosenského města Sarajevo. Domů se vrátil po devíti měsících.

S domovem a se svými blízkými se znovu rozloučil 27. července 1914. S 3. praporem 74. pěšího pluku odejel na srbské hranice, kde po průlomu a porážce rakouské armády se zachránil v zajetí v Srbsku. Psal domů rodičům, že se zachránil a svou radost projevenou na lístku, nedovedla potlačit ani rakouská censura, třebaže polovinu obsahu vyškrtala. Chvilé útrap však prožil po porážce srbských vojsk. S tisíci rakouských zajatců, hladových a k smrti znavených, utíkal před rakouskými bodáky. Utíkal přes albánské hory se svým kamarádem Václavíkem z Rakova. Češi a Moravané zde umírali po desítkách vysílením. Nervově vyčerpaný odplul na italském křižníku přes slunný Jadran na ostrov Asinara, blíže Sardinie. Zde žil v zajateckém táboře. Na podzim roku 1917 byl odvezen

na francouzskou Rivieru a do Marseille. Francie přijala Čechy a Slováky, podala jim zprávy o dění doma.

Ve Francii vstoupil do legií a šel dobrovolně bojovat za svobodu Československa. V květnu 1918 byl zařazen do 22. Čsl. pěšího pluku a s ním odvezen na argonský úsek. Západní fronta v roce 1918 byla dějištěm nejstrašnějších bojů a úspěch se vykupoval stovkami životů. 22. Čsl. pluk byl nasazen do bojů nedaleko městeček Terron-Vouziers-Chestr. Bojiště bylo rozděleno řekou Aisne, která byla rozvodněná, a přejít ji na druhý břeh bylo velmi obtížné. Němci nepřetržitě ostřelovali francouzské zákopy. Při celonoční bubnové palbě použili i granáty naplněné plynem (yperitem), nejhoubnější německou zbraní. Pravděpodobně 24. října 1918, při dobývání kóty 153 u obce Chestres, zemřel střelec 9. pol. roty Josef Doškář. Patřil mezi oběti posledních bojů našich legionářů v 1. světové válce. Je pochován na hřbitově v Chestru.

V loňském roce v listopadu uskutečnila Československá obec legionářská u příležitosti stého výročí bojů Národní pouť do ARGONNE 2018. Se sestrou jsme se jí zúčastnily. 2. listopadu nás autobusy odvezly do oblasti Champagne-Ardenne. Navštívily jsme 4 z mnoha hřbitovů v této oblasti, kde jsou pochováni naši legionáři.

Na hřbitově Vouziers-Chestr byl připraven slavnostní akt za účasti zástupců velvyslanectví Německa, Belgie,

Ruska, Francie, Slovenska a Česka. Dále byli přítomni i zástupci Evropské unie a poslanecké sněmovny České republiky. Součástí pietního aktu bylo uložení uren s prstí za všech zúčastněných zemí. Z Česka přivezli prst zástupci obce Ratiškovice u Hodonína, oblečení v překrásných slováckých krojích.

Rozloha tohoto hřbitova je 10 268 m² a je tu pochováno 2624 Francouzů, 1843 Němců, 10 Belgičanů, 124 Rusů, 3 Britové a 160 identifikovaných československých vojáků z 21. a 22. pěšího pluku a dalších 162 ve společném hrobě označeném pomníkem a deskou s francouzsko-českým nápisem. Všichni tito vojáci svedli ve dnech 18.-31. 10. 1918 na linii Vouziers-Chestr-Terron sur Ais krvavé boje významem srovnatelné s bitvou u Zborova. Tady se nám podařilo to, kvůli čemu jsme podnikly tuto dalekou cestu. Našly jsme zde hrob našeho prastrýce a mohly jsme ke křížku s jeho jménem položit věneček a zapálit svíčku.

Na zpáteční cestě jsme ještě navštívily Verdun. Zde je velké muzeum a celá oblast je ponechána v přirozeném stavu, jsou zde vidět zbytky zákopů a krátery po bombách. Celému velkému areálu vévodí monumentální ossárium (kostnice) s charakteristickou věží. Ve sklepních prostorách jsou uloženy ostatky asi 130 000 vojáků.

O Verdunu jsme jistě všichni slyšeli, ale vidět toto místo je silný zážitek. Myslím, že si již nikdo neumíme představit, co zde účastníci bojů museli prožívat. Po válce byl zde nalezen dopis francouzského vojáka:

„Milá matko, překročili jsme les Vaux Chapitre. Je to hrůza, jeden kráter vedle druhého, v každém leželi tři nebo čtyři mrtví, Francouzi i Němci, jeden přes druhého. Jsou tady mrtví z října, pod nimi ti, co zemřeli v červnu, a pak už jen holé kostry těch březnových. Někteří ještě vypadají, jako by spali, modré a šedé uniformy jsou dnes nazelenalé. Nacházíme kusy těl, jsou téměř jako stromy, které tady nemají ani koruny, ani větve. Střely je roztrhaly až ke kořenům. Je tady pusto a ticho. Obrovský hřbitov lidí. Přeskakujeme mrtvé, bojíme se jich. Zítřka jdeme do útoku. Modli se za mne.“

Pokud projdeme tímto krajem, musíme si uvědomit, jaké jsme my, narozeni po roce 1945, měli velké štěstí, protože jsme nemuseli prožít válku. Nic není bílé nebo černé, ale myslím, že hrůzy všech válek se nedají s ničím srovnat.

Helena Šťastná

Bousovská lékárna

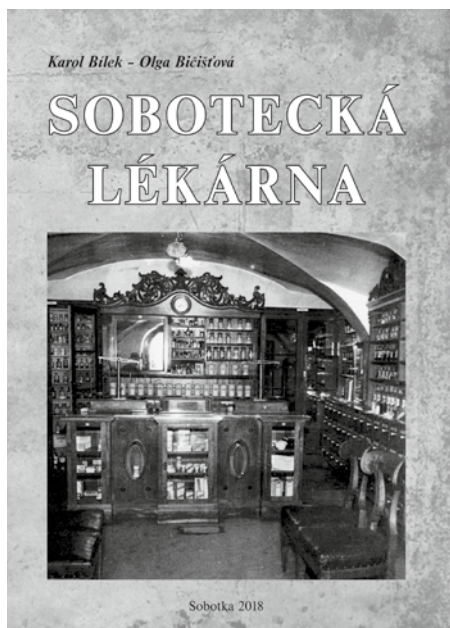
Lékárny vůbec jsou zajímavou institucí. Jejich historie je daleká. Od přírodních produktů, především bylinek, používaných od nepaměti a alchymistických „zázraků“ nás dnešní lékárny dovedly až k farmaceutickému megaprůmyslu a jeho superprodukcí. Ale my tu dnes chceme hovořit především o té jedné konkrétní lékárně, o té bousovské a o tom, co s ní souvisí.

Její historie není dlouhá, mapuje se od roku 1957, kdy fungovala v lokalitě Kalíšť. Z administrativní budovy Strojtexu/Proclimy byla lékárna v roce 1994 přemístěna do novostavby poblíž zdravotního střediska v sousedství mateřské školy a poblíž školy základní.

Vystřídalo se v ní postupně asi šest lékárníků a lékárníček. Dnes v ní působí manželé „magistři“ Iveta a Roman Kotykoví (viz foto, autor Roman Stránský). Na vysvětlenou, já mám totiž titul magistra dodnes spojen především s lékárníky. Když se v mém dětství řeklo „zajdi k magistr XY pro to a to“, věděl jsem samozřejmě, že mám jít do lékárny. Dnes jsou magistry vlastně všichni absolventi netechnických vysokých škol. Zvykl jsem si, ale setrvačnost myšlenek zastavit neumím.

Ale zpět k té historii. Ta je moc pěkně sepsaná v knížce autorů Karola Bílka a Olgy Bičíškové pod názvem **Sobotecká lékárna**. Ta sobotecká má totiž podstatně delší historii, ale i o té bousovské se v ní najdete vše dosud zjištěné. Knížka vyšla na sklonku loňského roku a slavnostně byla pokřtěna 2. prosince v Městské knihovně Fráni Šrámka v Sobotce. Je k máni v soboteckém informačním středisku a k vypůjčení v bousovské knihovně.

Lékárníci byli vedle lékařů a farářů ve své době nejvdělanějšími osobami v obci. Což třeba v 19. století znamenalo skoro automaticky současně rozvíjet ideu obrozenectví a vlastenectví a držet si široký kulturní rozhled. A tak když v roce 1817 Antonín Fierlinger v Sobotce otevřel první lékárnu, znamenalo to pro něho daleko víc než jen prodávání léků spoluobčanům. Ještě více to snad platilo pro jeho syna téhož jména, který posléze živnost lékárníckou v Sobotce po otci převzal. Za vše hovoří přátelství mladého Antonína Fierlingera s malířem Josefem Mánesem, který během návštěv v Sobotce

vytvořil návrh praporu sobotecké národní gardy z roku 1848 (Fierlinger byl ostatně praporečnickem této gardy), dále vymalby stropu soboteckého divadla a řadu dalších počínů.

Pozoruhodné jsou i blízké vztahy mezi jednotlivými lékárníckými rody. Mladý Fierlinger byl na praxi v lékárně Kablíkových ve Vrchlabí. Manželka zdejšího lékárníka Josefína Kablíková byla první známou českou botaničkou a její herbáře krkonošské květeny jsou dodnes nepřekonatelné. Paní Josefína byla pak v Sobotce kmotrou několika Fierlingerových dětí.

Dalším Fierlingerovým přítelem byl lékárník Václav Sekera z Mnichova Hradiště. I on vynikl mimo svůj hlavní obor. Byl botanikem evropského formátu. Pro místní jen uvedu, že popsal nový poddruh knotovky lesní, který objevil poblíž hradu Kosti.

Antonín Fierlinger ml. však měl i další zájmy a cíle. Soboteckou lékárnu poměrně záhy prodal a začal podnikat mimo náš kraj. Nakonec se sem zas vrátil, a to

přímo do Dolního Bousova, kde se stal správcem místního cukrovaru. A zase se zajímal o vše možné, o archeologii (objevil hradiště Porán v Plakánku), geologii, botaniku, výborně preparoval ptáky. No a nechal vysadit naši slavnou lipovou alej od náměstí ke hřbitovu a k Baráčku. Nakonec v Bousově i dokonal a byl na místním hřbitově pochován. A kdyby jeho vnuk Zdeněk Fierlinger (komunistický politik, předseda vlády atd.) nechtěl mít doma v Olomouci všechny dostupné předky pod jednou deskou, mohl tu spočívat pod obeliskem s jemně tesaným břechtanem dodnes.

To a mnohé další najdete v citované knížce. Je to koncentrát informací sbíraných autory po desetiletí. Jediná věta tu není zbytečná. Ale zároveň se v ní otvírají příběhy mnoha desítek lidí, které vybízejí k poutavému čtení. Samozřejmostí autorů jsou bohaté rejstříky a přehledy zdrojů, z kterých čerpáno. Čtete a žasněte, co dokázali naši předkové bez počítačů a internetu, většinou dokonce ještě bez aut a dalších vymožeností.

Aspoň ještě jednou větou dodám, že z pera sobotecké pedagožky Olgy Bičíškové vyšlo loni obnovené a rozšířené vydání **Vlastivědy Sobotecka** (obsahuje samozřejmě i Bousovsko, protože postupné přesouvání administrativních hranic okresů a krajů nemá na vlastivědu podstatný vliv). A historik Karol Bílek nám loni věnoval **Modrou krev Sobotecka**, sborník reflektující mimořádný přednáškový cyklus o místní šlechtě v průběhu věků.

Tomáš Grindl

Iveta a Roman Kotykoví v dolnobousovské lékárně.

Lyžařský kurz

Ve dnech 6.–11. 1. 2019 proběhl každoroční lyžařský kurz. Tentokrát naše škola zavítala do Albrechtic v Jizerských horách u Tanvaldského Špičáku. V neděli ráno odjelo na lyžařský kurz celkem 45 žáků sedmých až devátých tříd spolu s paní učitelkou Nikolou Procházkovou, Kateřinou Karnovou a panem učitelem Jiřím Kuželem. Pan řidič, zvaný Slávista, nevěřícně koukal na obrovské kufry některých dívek, ale naštěstí se mu vše podařilo naskládat do autobusu. Jako každý rok s odjezdem

naší školy do hor začalo vydatně sněžit a foukat. Během celého týdne napadlo zhruba 50 cm nového sněhu.

Hned v neděli odpoledne jsme vyrazili na svah. Podle lyžařských dovedností jsme se rozdělili do čtyř družstev. Dvanáct začátečníků začínalo na nejmenším vleku. S přibývajícím zkušenostmi postupně zdolávali talířové vleky dlouhé 100 m a 500 m. Někteří se postupně přidávali k prvnímu a druhému družstvu, která lyžovala na červené a černé sjezdovce dlou-

hé cca 1000 m. Bohužel dva dny, vzhledem k hustému sněžení a opakovanému výpadku elektrického proudu, nejezdila čtyřsedáčka. První družstvo nelenilo, vypůjčilo si profesionální sáně a po výšlapu na svah brázdilo modrou sjezdovku. Někteří skákali hlavou do sněhu nebo se snažili, co nejvíce sněhu nacpat svému kamarádovi za límec bundy. Týden utekl jako voda a až na jedny natažené kolenní vazy jsme celý kurz zvládli bez vážnějších problémů. Chtěla bych poděkovat svým dvěma parťákům, Nikole Procházkové a Jiřímu Kuželovi, za pohodové a příjemné zvládnutí letošního lyžařského kurzu.

Kateřina Karnová

Ozoboti ve škole

V rámci přírodních věd a informatiky se v naší škole snažíme podporovat badatelsky orientovanou výuku. Již druhým rokem spolupracujeme v rámci projektu "Čerstvý vítr z hor" jako partner ZŠ Komenského

Trutnov s odborníky, kteří nám pomáhají objevovat nové trendy v oblastech moderních výukových metod a pomůcek.

Ozoboti, miniaturní roboti, nejmenší svého druhu, nám byli představeni při

společném setkání v říjnu minulého roku. Robůtci s českým srdcem jsou nejen interaktivní hračkou, ale také edukativní pomůckou. Rozhodli jsme se, že u nás nemohou chybět. Od rozhodnutí byl už jen krok k nákupu dvaceti Ozobotů a jejich rychlému zařazení do výuky.

V průběhu ledna se s robůtky seznamují žáci prvního i druhého stupně, na vlastní kůži zkoušejí, jak vlastně fungují a co dokáží. V činnosti robota se propojují poznatky z robotiky, fyziky, informatiky a matematiky. Ozobot dokáže sledovat čáru, měnit rychlost pohybu, zatačet, přeskakovat, otáčet se, reaguje na příkazy zadané pomocí tzv. ozokódů, rozeznává barvy, lze jej jednoduše používat pouze s papírem a fixami, s mobilním telefonem, s tabletem a samozřejmě i s počítačem.

Pro základní používání Ozobota potřebují žáci i vyučující pouze trochu odvahy, otevřenou mysl a špetku kreativity. Již po prvních krocích Ozobotů na našich školních lavicích je jasné, že tohle nás všechny bude bavit.

Vendula Budínová

14. ročník Měsíce filmu na naší škole

Měsíc filmu na školách je jednou z aktivit Příběhů bezpráví, které organizuje portál Jeden svět na školách spadající pod organizaci Člověk v tísni. Příběhy bezpráví mají seznamovat žáky s československými dějinami, mají žákům přinášet příběhy z nedávné minulosti a přiblížit jim co nejvěrněji dobu nesvobody. Školám

jsou poskytovány dokumentární i hrané filmy a další materiály vhodné k výuce dějepisu.

V letošním roce se do Měsíce filmu na školách zapojilo 394 škol a projekci s besedami se tak zúčastnilo bezmála 16 000 žáků. Podobně jako v dřívějších ročnících, i letos tvořily polovinu zapoje-

ných školy základní, po čtvrtině pak gymnázia a ostatní střední školy. V naší škole proběhla tato akce ve dvou termínech. Celodenního projektu se zúčastnili žáci obou devátých tříd.

Letošní ročník byl tematicky věnován především roku 1948, tedy roku, kdy v naší zemi došlo ke komunistickému puči

se všemi jeho hrůznými následky. Já jsem náš projekt nazvala Osmičky v našich dějinách, neboť jsem považovala za důležité připomenout si i jiné stěžejní okamžiky našich dějin. Sedmihodinový blok jsem rozdělila do několika částí. V úvodu byli žáci seznámeni s projektem Příběhy bezpráví, se strukturou organizace, ukázali jsme si na internetu i mapu Příběhů bezpráví, kde je možné si vyhledat Dolní Bousov a dozvědět se zajímavosti z roku 1968 a 1989, které v předchozích letech zpracovali žáci naší školy. A pak už jsme se věnovali historii. Žáci se měli pokusit vzpomenout si na všechny důležité leto-počty končící osmičkou, takže se postupně rozpomínali na roky 1278, 1348, 1618, 1648, 1848, 1918, 1938, 1948, 1968 a další, ale vybavovaly se jim i méně důležité události. Jako přelomový rok jsme si také připomněli rok Sametové revoluce. V další hodině jsme využili pořadu Slavné dny internetové televize Stream.cz. a zhlédli jsme dokumenty Den, kdy vzniklo Československo a Den, kdy došlo ke komunistickému převratu. Samozřejmě jsme do chronologie zařadili také ukončení 1. světové války a vznik československých legií i události roku 1938, tedy mobilizaci a podepsání Mnichovské dohody.

V další hodině měli účastníci projektu za úkol charakterizovat, co je totalita a co je demokracie. Využili jsme jednu z metod kritického myšlení, tzv. pětিলístek. Překvapilo mě, jak někteří deváťáci dokáží jasně charakterizovat totalitu i demokracii a formulovat rozdíly.

Následoval film Karla Strachoty Právě se vracím z Hradu. Žáci dobře poznali, že se nejedná o klasický dokument, že autor přistupuje k tématu s ironií, sarkasmem a nadsázkou. V pracovním listě měli žáci za úkol zachytit své postřehy. Lépe utřídit myšlenky jim pomohla návodná znaménka – plus (co chválím), mínus (zápory, co bylo špatně), otazník (čemu nerozumím, na co se chci zeptat), vykřičník (co mě burcuje, s čím nesouhlasím). Některá sdělení byla ve filmové esejí podána pouze v náznacích, přesto si mnozí žáci dokázali udělat představu, k čemu v únoru čtyřicet osm došlo, že mnozí z aktérů tehdejšího zápasu o demokracii selhali, a slavit tak mohli komunisté, kteří měli jasný cíl a při jeho naplňování se nezdráhali využít jakékoliv prostředky, dokázali odhadnout, jaké byly vztahy naší republiky se Sovětským svazem a poznali, že vše se odehrálo

v režii Stalínova státu. Uvědomili si, že film naznačuje orientaci našeho současného prezidenta na dnešní Rusko a Vladimíra Putina a že závěr filmu nabízí nepřímo vyřčenou otázku, zda je odkaz tehdejších událostí aktuální i dnes. Žáci poznali, že autorovým cílem bylo také předložit k zamýšlení srovnání dřívější komunistické strany a té současné, s překvapením konstatovali, že ještě dnes se komunisté hlásí k odkazu Vítězného února. Samozřejmě se rozproudila diskuze, proč tomu tak je, proč nebyli komunisté po roce 1989 potrestáni a proč nebyla komunistická strana zakázána, když je komunismus totalitním režimem.

Situaci v 50. letech je věnován cyklus dokumentárních filmů Olgy Sommerové Ztracená duše národa. My jsme si vybrali dokument Ztráta tradice zachycující proces znárodnění a vyvlastňování pozemků na vesnici. Dokument odhaluje na základě výpovědí čtyř perzekuovaných sedláků zločinnost komunistického režimu a dospívá ke zjištění, že národ, který ničí selské rody, ztrácí svou tradici.

Následně jsme pracovali s „medailonky“ lidí, kteří z různých důvodů skončili v těch letech v komunistických lágrech. Žáci pracovali s „dokumenty“, někde měli možnost pročíst si zápis z výslechu, jinde měli k dispozici korespondenci vězňů s jejich rodinou, další mohli pracovat a obžalobou... Tato práce žáky velmi bavila, téměř všichni chtěli předat své poznatky spolužákům.

V další části našeho projektu jsme pracovali s dokumentem Heleny Třeštkové Hitler, Stalin a já. Ústřední postavou filmu je Heda Blochová, která se narodila v židovské rodině spoluzakladatele pražské továrny Koh-i-noor. Záhy po rozpoutání druhé světové války byla s celou rodinou odvezena do lodžského ghetta a později deportována do Osvětimi. Podařilo se jí utéci z pochodu smrti, přežila jediná z rodiny. Po nástupu komunistů k moci byl její manžel v rámci stranických čistek odsouzen k trestu smrti. Z Hedy Blochové se rázem stala manželka „zrádce lidu“. Přišla o práci a ocitla se se svým dítětem ve velké izolaci. Ponižování, diskriminace a rozčarování z vpádu vojsk Varšavské smlouvy v srpnu 1968 ji nakonec dovedly až k emigraci.

V pracovním listě odpovídali žáci na různé otázky, následovala diskuze. Osud paní Hedy děti velmi silně zasáhl

a velice dobře pochopily její slova. Paní Heda v závěru svého poutavého vyprávění srovnává oba totalitní režimy, fašismus a komunismus, a dochází k závěru, že pro ni byl komunismus horší v tom, že komunisté vše dělali skrytě, lhali a měli možnost napáchat nedozírné škody, neboť jejich vláda trvala více než čtyřicet let.

Odpolední dvouhodinový blok byl věnován okupaci 1968 a období normalizace v 70. letech. Díky fotografiím a filmu, jejichž autorem je můj bývalý kolega, výborný fotograf, pan Jaroslav Bernart, jsme si mohli přiblížit situaci v Dolním Bousově a okolí v roce 1968. Žáky velmi zaujaly nejen fotografie, ale i film, zajímalo je, jak naše město vypadalo v 60. letech, jaká hesla lidé psali, jak na okupaci reagovali. Vyprávěla jsem jim, jak jsem prožívala rok šedesát osm já, jaké hrůzostrašné zážitky jsem si jako desetiletá odnesla, čeho jsem se bála i jak se strach pomalu vkrádal do mých snů.

Posledním úkolem dětí byla práce se sadou plakátů nazvanou Sliby versus realita. Jedna část plakátu obsahuje tehdy běžná komunistická hesla, ta jsou stavěna do rozporu se skutečností formou fotografie. Dětem nedělalo problém provést srovnání, přišly i na to, jakých metod využívala komunistická propaganda.

V úplném závěru napsali všichni hodnocení akce, zamysleli i nad tím, co jim tento projekt přinesl, co se dozvěděli a co si uvědomili. Mnozí vyjádřili názor, že by podobnou akci uvítali častěji.

Projekt společnosti Člověk v tísní staví most mezi pamětníky totalitních režimů a nejmladší generací. Nabízí mladým lidem informace o životě v diktatuře, seznamuje je s osudy obětí totalitního režimu a také lidí, kteří mu aktivně vzdorovali. Považuje za důležité zprostředkovat žákům a studentům zkušenost, že svoboda a demokracie není danost, že je lze ztratit, a proto je nutné o ně pečovat. Myslím, že mnozí naši žáci si tuto skutečnost uvědomili a uvědomují a že my dříve narození nemusíme mít o osud našeho národa a naší vlasti strach.

Ingrid Mendlíková

Knížní novinky

Tipy z městské knihovny:

Historické:

- ◆ **Čtvrtý králův pes** (F. Nield) Románová série zavádí čtenáře na přelom 14. a 15. stol. do doby Václava IV. Do království, se po mnoha letech vrací z Itálie Hynek Tas z Boru, tvrdě vycvičený středověký osobní strážce.
- ◆ **Meč a koruna** (S. Ebertová) Úvod epické ságy z pohnutých časů 12. st. Po smrti císaře Lothara bojují Štaufové a Welfové o trůn, zatímco Askánci, Wettinové se snaží rozšířit svá mocenská postavení...
- ◆ **Mlýn** (M. Vaněček) Příběh dvou bratrů, kteří před 100 lety dali slib umírajícímu otci, že uchrání jejich mlýn a majetek proti všem. Může takový slib odolat i mašinérii totalitních režimů?

Krimi:

- ◆ **Někdo cizí v domě** (S. Lapena) Proč byste ze svého šťastného domova utíkala vyděšená k smrti? Čekáte na manžela, vaříte večeři, těšíte se. To je poslední věc, kterou si pamatujete, když se probudíte v nemocnici.
- ◆ **Pohřešuje se prezident** (B. Clinton) Thriller od bývalého prezidenta USA Billa Clintona a klasika detektivek Jamese Pattersona. Americe hrozí útok nevídaného rozsahu a prezident USA zmizel.

Romány:

- ◆ **Momentky** (B. Nesvadbová) Momentky zachycují chvíle, kdy se náš život láme – okamžiky štěstí i ztrát či fatálních rozhodnutí.
- ◆ **Moudrost starých psů** (E. Radinger) Odbornice na vlky a milovnice psů vypráví příběhy, které mohou naučit životní moudrosti i pochopení, že připravit se na smrt znamená i připravit se na život.
- ◆ **Žena na tahu** (Z. Hubeňáková) Fejtony blogerky a humoristky
- ◆ **Deníček moderního fotra** (D. Landsman) Zážitky a strasti obyčejného "chlápka", kterému se narodil první syn.

Naučná literatura:

- ◆ **Legionáři na Dolnobousovsku** (M. Ječný)
- ◆ **Sobotecká lékárna** (K. Bílek)

Měsíc čtenářů přináší nové služby

Letošní měsíc čtenářů v Bousově zahájíme v pátek 1. března promítáním filmu, který je pojmenován po známé knize Karla Čapka - **Hovory s TGM**. Film natočený podle scénáře Pavla Kosatíka nás zavede do roku 1928 do společnosti dvou velikánů naší historie - Karla Čapka a Tomáše G. Masaryka. Jejich setkání nebude snadné. Masaryk totiž váhá, zda knihu hovorů, kvůli které za ním Čapek přijel, má vůbec nechat vydat. Čapek se nechá zatáhnout do vzrušené debaty o dcerách, o světě, o politice, o Čechách, o lásce a o ženách. Můžete se těšit na herecký koncert Martina Huby a Jana Budaře.

S uvedeným filmem a také měsícem čtenářů bude tematicky korespondovat i naplánovaná březnová výstava v naší malé galerii. Od 15. února do 15. března budeme mít z památníku ve Strži u Dobříše zapůjčenou výstavu s názvem **Život a doba Karla Čapka**.

Samozřejmostí je i pozvánka do knihovny na **přednášky** pro veřejnost. Plánujeme jednu přednášku cestopisnou a jednu na téma historie (nejlépe s panem Karolem Bílkem). Témata a termíny konání budou ještě upřesněny na samostatných plakátech.

Naše netradiční služby

Běžnou součástí netradiční nabídky naší knihovny je již delší dobu **půjčování deskových a jiných společenských her** anebo možnost objednat si u nás během návštěvy **kávu nebo čaj**. Voňavou kávu z kávovaru vám na požádání dáme i s sebou v cestovním hrníčku, který nám při příští návštěvě vrátíte. Pro zapomnětlivé nabízíme zapůjčení brýlí na blízko.

Starší a dlouhodobě nemocní občané si mohou po dohodě s knihovnicí jednou měsíčně nechat **přinést knihy a časopisy až domů**. Je to služba pro občany, pro které je docházení do knihovny obtížné (stáří, nemoc, handicap). Podobně také jedenkrát měsíčně donášíme a půjčujeme knihy obyvatelům domu s pečovatelskou službou V Liphkách.

Knihovna dále nabízí ve své budově v Kostelní ulici 141 **pronájem přednáškových prostor** ve 2. patře, tzv. podkrovní. Kapacita sálku s podíem je variabilní, cca 50 míst k sezení nebo 6 stolů pro 6 osob. K dispozici je malá kuchyňka s varnou konvicí a umyvadlo s teplou vodou; po dohodě za úplaty i dataprojektor a plátno.

Nově k této nabídce letos přibude služba s názvem **Knihy z knihovny** a také pravidelná výpůjční **sobota**. Obě služby jsou podrobně popsány v samostatných článkách níže.

Čtenářský březen promítáním i zakončíme, tentokrát **filmem pro děti**. V pátek 29. března od 17 hodin se můžete těšit na filmové zpracování oblíbené dětské knihy Otfrieda Preusslera **Malá čarodějnice**.

Přijďte v březnu do knihovny, i když se vám nechce číst!

V prosinci se v knihovně konalo pravidelné adventní čtení pro děti.

Nová služba – Kniha z knihovny

Zavádíme pro obyvatele Dolního Bousova a okolí další novou službu nazvanou **Kniha z knihovny**.

Od března si můžete z pohodlí domova koupit knihy za **velkoobchodní ceny** (tj. až o 25 % levnější než v knihkupectví) a vyzvednout je přímo v knihovně a **neplatit žádné poštovné!**

Jak to funguje?

1. Koupíte si knihy online na www.knihazknihovny.cz (je třeba knihu nejen objednat ale i **zaplatit on-line, nelze platit na dobírku**). Koupě funguje jako v jakémkoli jiném e-shopu, pouze jako místo doručení uvedete knihovnu Dolní Bousov.

2. Dodací lhůtu odhadujeme na cca 10 pracovních dní – závisí na objemu ostatních objednávek. Čím více lidí z Dolního Bousova objedná současně, tím dříve se v e-shopu naplní limit pro poštovné zdarma a vaše kniha/knihy budou doručeny k nám do knihovny.

3. Po doručení knihy do knihovny vám zašleme avízo k odběru na vámi zadaný kontakt.

4. Přijdete si vyzvednout svou knihu do knihovny a neplatíte žádné poštovné.

Už teď se těšíme, až novou službu vyzkoušíte.

Od března do knihovny v sobotu!

Půjčit si knihy mimo pracovní týden bylo u nás v knihovně možné pouze v říjnu v rámci Týdne knihoven a v březnu v rámci měsíce čtenářů. To se však v březnu

změní. Knihovna pro Vás bude počínaje březnem otevřena vždy jednu sobotu v měsíci od 9 do 12 hodin. Otevřeno bude pravidelně 3. sobotu v měsíci, tedy **16. břez-**

na, 18. května, 15. června atd. V dubnu bude výjimečně otevřeno již v sobotu **13. dubna**, protože 3. sobota spadá do období velikonočních prázdnin.

Knižní hodiny

Hodinové ručičky nám v knihovně od ledna utikají od knížky ke knížce, ciferník totiž netvoří čísla, jak jsme u hodin zvyklí, nahradily je knížky s číslem v názvu. Na jedničce byl donedávna román od Davida Nichollse **Jeden den**, na dvojce jsou **Dva roky prázdnin** od Julese Vernea, trojka patří **Třem mušketýrům**, čtyřka **Čtyřlístku** atd. Knihy nejsou přidělané nastálo, mohou se kdykoliv sundat a vyměnit za jinou. Ovšem se správným číslem v názvu a tak tento týden Jeden den nahradil komiks od Hergého **První kroky na Měsíci**.

Součástí knižního ciferníku se může stát i Vaše knížka, pokud doma nějakou vhodnou máte, přineste ji k nám a my ji rády v hodinách vystavíme na Vámi stanovenou dobu.

Knihovny v ČR slaví 100 let

V loňském roce jsme slavili stoleté výročí vzniku první Československé republiky. Na letošní rok připadá toto výročí v řadě českých knihoven. Datují se totiž rokem 1919, kdy jeden z Masarykových tzv. osvětových zákonů uložil **zakládání obecních knihoven**. Tento zákon vyvolal doslova revoluci, jejíž dozvuky můžeme využívat dodnes.

Podle statistik Eurostatu je totiž v zemích Evropské unie 63 tisíc knihoven,

z toho více než 10 % funguje v České republice. Pro srovnání: EU má rozlohu 4,3 mil km² a ČR zabírá jen 1,8 % rozlohy; v EU žije 500 mil. obyvatel, přičemž z toho v ČR jen 2,1 %. Deset procent knihoven jen v ČR je tedy výrazný nadpočet.

I když současný zákon už povinnost zřizovat obecní knihovnu obcím neukládá, představují knihovny největší položku české kulturní infrastruktury – veřejných knihoven je více než 5 tisíc, muzeí však je

necelá pětistovka a divadel o něco méně než dvě stě. Nediňte se, že New York Times napsaly v roce 2016, že Česko je rájem knihoven.

A jak si v loňském roce vedla naše knihovna? Ve srovnání s celorepublikovými daty sebranými z knihoven srovnatelné velikosti – velmi úspěšně. Posuďte sami v následující tabulce.

(V článku použity informace z: Vratislav Emler, Místní kultura)

ROK 2018 V KNIHOVNĚ V ČÍSLECH

678 registrovaných čtenářů

z toho bylo 366 dětí do 15 let
(čtenářem je tedy 26 %
z celkového počtu obyvatel)

Nežádanější tituly

Malý pražský erotikon

P. Hartl

Bábovky

R. Třeštková

Okamžiky štěstí

P. Hartl

*3 nejpůjčovanější knihy
pro dospělé
(každá vypůjčena 17x)*

12 946 (1 078/měsíc) návštěv

tolikrát čtenáři navštívili naši knihovnu za rok
(včetně návštěvníků vzdělávacích a kulturních akcí)

Detektivky

Dítě v mlze

M. Goffa

Kdo jinému jámu kopá

M. Rejřková

Dívka v ledu

R. Bryndza

*3 nejpůjčovanější detektivky
(půjčeny 14x, 14x a 13x za rok)*

25 925 výpůjček

jsme u pultu odbavili

19+2+1 = **22 hodin týdně**

jsme pro vás měli otevřeno
v Dolním Bousově a v pobočce
na Horním Bousově i na
Bechově

1 141 knih

jsme pro vás rezervovali

Nejrušnější den:

**středa, mezi 15. a 16.
hodinou**

Chlupatá příšera

C. Rider (15x)

Papuchalk Petr

P. Horáček (14x)

Deník malého poseroutky

J. Kinney (12x)

583 knih

jsme na vaše přání sehnali
v jiné knihovně v ČR

Nejaktivnějším čtenářem:

žena, 170 půjčených knih

Počet výpůjček na 1 čtenáře:

průměrně **38** za rok

Myšlením k bohatství

N. Hill (10x)

Smoothies na každý den

(9x)

Jak mluvit, aby nás děti

poslouchaly; A. Faber (9x)

Do knihovny chodí

263 mužů a

415 žen

489 čtenářů

je z Dolního Bousova;

189 čtenářů je z jiných obcí

a měst (i Mladá Boleslav,
Sobotka, Praha a další)

17 015 dokumentů

(knih, brožur, časopisů, not,
tematických kufříků a
deskových her) máme
v knihovním fondu k půjčení

Naše nejtlustší kniha

se jmenuje **Hořící kříž**

a má **1 488** stránek

z toho **782** knih
nově nakoupených
v roce 2018

Nerad něco měním, se slavičky už zůstanu

U příležitosti mého důležitého životního momentu se nabízí pohled zpátky. Dopisují sice do více zpravodajů v okolí, ale mám-li se rozhodnout, kam zhodnocení dát, volba je jasná. Do kraje, kde se vše pro mne důležité kdysi vyformovalo. Městu, kam se rád vracím, pro jeho zpravodaj. Současně si uvědomuji, že ode mne odbornější informace v Bousováků nikdy nezazněly a zazní by měly. O průřez výzkumem jevil v obnovení zájem sborník Boleslawica, aby se následně už nikdy neozval, tak bude zpravodaj města na Klenici prvním, kdo otiskne například seznam mnou publikovaných prací, z nichž některé dosáhly řady citací.

ODBORNÁ PUBLIKAČNÍ ČINNOST

Kverek P. 1986: Hnízdění sýkořice vousaté (*Panurus biarmicus*) u Mladé Boleslavi. *Zprávy ČSO* 29: s. 7-8.

Kverek P. 1991: Sledování hnízdní populace slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) na Mladoboleslavsku. *Zprávy ČSO* 33: s. 33-37.

Kverek P. 1992: Slavík modráček stredo-evropský (*Luscinia svecica cyanecula*) na úpatí Českého ráje. *Panurus* 4: s. 73-76.

Kverek P. 1998: Dochází ke křížení slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) se slavíkem tmavým (*Luscinia luscinia*)? *Panurus* 9: s. 99-102.

Kverek P. 2002: Další kříženec slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) se slavíkem tmavým (*Luscinia luscinia*). *Sylvia* 38: s. 67-70.

Kverek P. 2006: Výsledky kroužkování ptáků při jihozápadní hranici Českého ráje. *50 let CHKO Český ráj. Z Českého ráje a Podkrkonoší (Supplementum 11): s. 194-7.*

Kverek P. 2007: Pozor na možné křížence slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) se slavíkem tmavým (*Luscinia luscinia*). *Kroužkovatel* 3: s. 21-23.

Kverek P. 2007: Vybrané výsledky kroužkování hnízdní populace slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) na Mladoboleslavsku. *Panurus* 16: s. 25-30.

Kverek P. 2008: Pelichání adultních slavíků obecných (*Luscinia megarhynchos*) na Mladoboleslavsku. *Panurus* 17: s. 43-52.

Kverek P.; Storchová R.; Reif J. & Nachman M. W. 2008: Výskyt křížence slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) a slavíka tmavého (*Luscinia lusci-*

nia) na území České republiky potvrzen genetickou analýzou. *Sylvia* 43: s. 16-25.

Kverek P. 2009: Poznámky k odchytům a kroužkování slavíků. *Kroužkovatel* 7.

Kverek P. 2009: Poznámky k juvenilnímu pelichání slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*). *Panurus* 18: s. 23-28.

Reifova R.; Kverek P.; Reif J. 2011: The first record of a female hybrid between the Common Nightingale (*Luscinia megarhynchos*) and the Thrush Nightingale (*Luscinia luscinia*) in nature. *Journal of Ornithology* 152: s. 1063-68.

Dubská L.; Literák I.; Kverek P.; Roubalová E.; Kocianová E.; Taragelová V. 2012: Tick-borne zoonotic pathogens in ticks feeding on the common nightingale including a novel strain of *Rickettsia* sp. *Ticks and Tick-borne Diseases* 3 (2012): s. 265-68.

Capek M.; Literák I.; Kocianová E.; Sychra O.; Najer T.; Trnka A.; Kverek P. 2014: Tick of the *Hyalomma marginatum* complex transported by migratory birds into Central Europe. *Ticks and Tick-borne Diseases* 5 (2014): s. 489-93.

Hahn S.; Korner-Nievergelt F.; Emmenegger T.; Amrhein V.; Czorgo T.; Gursoy A.; Ilieva M.; Kverek P.; Pérez-Tris J.; Pirrello S.; Zehindjiev P.; Salewski V. 2016: Longer wings for faster springs – wing length relates to spring phenology in a long-distance migrant across its range. *Ecology and Evolution*

Slavíci ze mne za 36 let výzkumu neudělali jen respektovaného znalce jejich života, ale i nadšeného obdivovatele společné krajiny. Tím, že mě vlákali do těch nejneuvěřitelnějších zákoutí mezi plechovky od socialistických paštik, čím dál víc jsem začínal vnímat nálady té její „obyčejnosti“. Ano, naše krajina patří k nevýrazným v porovnání třeba hned se sousedním Českým rájem. Já se za ni ale stavím všude s o to větší úputností a povídky, kde z jedné z nich úryvkem mne uvedl Jan Rosák ve svém pořadu v Rozhlase, jsou toho důkazem.

Nikde nevyrostla a nezestárla krásnější hrušeň polnička ve své prostotě, než pod plání Hor nad Rohatskem a nikde se věrněji nesmíchá koktejl z fialek, jabloň a slavíčích not, než v šejkru dole pod Rachvaly. A v létě, když mladí slavíci odcházejí před první velkou cestou, na potulku k zapamatování krajiny, po stránkách kolem

voní mateřídouška a hoří svatojánci. Srdce pro krajinu ze mne udělalo básníka i spisovatele, stovky textů jsem k lidem rozhodl a jediný od předešlého neopsal.

Tolikrát mi po studiích svítila červená, že už vysíláme. Před kamerou nepodoben osice, když mne Červenský rybník nepodržel a já se u jeho splavu rozkoktal. Nikdy předtím ani potom se mi to už nestalo. Zvláštní. Možná to bylo tím, že hned vedle jsem okroužkoval prvního svého slavíka a později doložil vůbec nejstaršího rekordmana československé ornitologie. Ano, dřív držel prvenství slavíků od Kostolné, teď už pár let veterán od Dolního Bousova. Bylo mu deset slavičích let! I zde má město otisk a tabule naučné stezky v sousedství o tom k lidem vypráví.

Slavíci mne přivedli do dveří, kde jsem právě já byl zřejmě tím nejobyčejnějším, když před tím mikrofon opustil Václav Pačes z Akademie věd. Otevřeli mi dveře do Hosta do domu na rádiu. I do Nočního Mikrofořa, na dvě hodiny vyzkoušet si mluvit. Na živo, s telefonáty od lidí. Ne skutečná setkání a testují mne dál. Natočen je medailon pro Českou televizi, kdy se odvysílá, nevím. Bedřich Ludvík kvůli tomu navštívil i Štěpána Raka pro pár slov ke slavíkům. Nádherným. Potkal jsem vzácné lidi, kteří mi otvírali výstavy, některé z nich už nepotkám.

Abychom skončili jinak, přestanu už lovit vzpomínky, jednu však přeci ještě dám. Pozvali mne k přednášce do Brna na Masarykovu universitu. Dal jsem si záležet na prezentaci a emocemi též nešetřil. Na seznamu postupně přednášejících jsem byl jediný bez titulů. A pak napsali po čase, že vždy dělají žebříček ohlasů a jestli mne zajímá, jak jsem dopadl. Byl jsem druhý s výrazným rozdílem před třetím. Tolik jim na jihu má slavičí čeština sedla. Líbilo se mi mezi jejich studenty a o to veseleji se pak drncalo po panelce domů, do Kněžmostu. Vychloubání skončím, i když bych významných momentů našel ještě dost. Třeba v Polsku, kam s týmem jezdím od roku 2008 vždy na část května. Tam se mi stalo prvně a zatím naposled, že když jsem s motýčkou kopal plácek v křoví pro sklopnou síťku, z ampliónu si mne tam našel přenos nedělní svatě mše. Ještě, že mne nikdo neviděl, nedělní drží svátkem klidu.

Tak i vám přeji klidný čas, pokud možno.

Pavel Kverek

Stezka a Živný vyhráli Vánoční soutěž

Předvánoční čas si bousovští pákaři zpestřili účastí na Vánoční soutěži v Kněžicích, kterou organizoval Petr Kazda. Startovali dvě ženy a osm mužů, kteří získali dvě první místa. Na pravou ruku vyhráli ve svých kategoriích Ruda Stezka a František Živný. Soutěž není součástí extraligy, ale tradičním předvánočním zápolením, kterého se zúčastnilo přes osmdesát pákařů. Ženy měly mít dvě kategorie, ale nad šedesát kilogramů žádná nestartovala. Muži měli tři kategorie – do 80 kg, do 100 kg a nad 100 kilogramů. Nezápolí se na klasickou dvojistou eliminaci, ale na čtyři eliminace (čtyři prohry rovnají se konec v soutěži). Jedno prvenství vybojoval Živný po finálovém souboji s Konůpkem. Druhý získal Stezka, který měl velmi těžké soupeře a zápasy.

„Obdivuju ho, že ustál tak těžké souboje a finále na čtyři vítězství,“ zhodnotil soutěž Živný. „Nebylo to zadarmo, byl to boj na krev.“ Nezávodil Milan Hiršal, který soutěž spolupořádal a působil jako rozhodčí. „Vítězové si odvezli medaile, poháry a věcné ceny,“ přiblížil odměny Živný. „Soutěž jsme nebrali jako zpestření, ale

pečlivě jsme se připravovali, především nováčkové. Mile mě překvapily obě holky, které jsou nováčky i kluci, kteří až na Rudu a mě jsou v podstatě nováčky. Páku dělají rok či dva, a protože chtěli vydržet čtyři eliminace, museli se dobře nachystat. Zápolit tímto způsobem bez dobré kondice prostě nejde,“ konstatoval Živný.

A na co se Bousováci připravují? Především na Golemovu ruku, která se koná 23. února v Hluku. „Tam se chystáme já, Ruda a Milan, protože to je soutěž za účasti borců z jedenácti zemí, samí mistři Evropy či světa, prostě ta nejsilnější konkurence, jaká v Česku na závodech může být. Rakušáci, Poláci, Slováci, Maďaři, samí staří dobří známí,“ popsal soupeře Živný, „Pak bychom chtěli všichni z Bousova na Mistrovství republiky. Evropa je v Řecku, kam bych musel letět, což nemusím. Proto bych chtěl startovat v říjnu na Mistrovství světa v Polsku, kam se dá dojet autem.“

Golemova ruka je rozdělena na mistrovskou část (do 35 let) a na Masters (nad 35 let). „Řekli jsme si s Dušanem Tesaříkem, mým věčným soupeřem, že musíme jít obě kategorie, protože jsme stále nejlepší i mezi muži, nejen mezi veterány,“ nastínil plány Živný. „Cítím se docela dobře, přes vánoce jsem přibral jen kilo a půl a to bych chtěl do Golemovky shodit. Momentálně mám 204 a půl, chtěl bych se dostat pod 200. Fyzicky i psychicky se cítím dobře, ale bolí mě klouby, hlavně záda a levé koleno. Nemůžu ani dřepovat a dělá mi to potíže do schodů. Ale jinak jsem v pohodě.“

Golemova ruka je zároveň dalším kolem extraligy. Ta pak bude pokračovat v Podivín a Novém Jičíně a skončí republikou v západních Čechách. „Všem závodníkům z Dolního Bousova držím palce, ať se tomu dále věnují a trénují, protože ačkoliv byla tato soutěž velmi náročná, všichni mě mile překvapili, bojovali a nevzdali ani jeden zápas. Ať to byly holky, nebo kluci, kteří vybojovali krásné zápasy. Nevypustili ani jeden souboj, nenechali nikomu nic zadarmo,“ pochválil všechny Živný. „Chtěl bych poděkovat sponzorům, Novým bude pan Turek, který mi slíbil podporu, dík patří Martinu Mendlíkovi z Restaurace u Svaté Kateřiny, městu a škole za to, že mohu chodit do posilovny v době, kdy mě bolí záda. Hodně mě podporuje Karel Zetka, který mi zasponzoroval všechno, Standa Svoboda, který mi hodně pomáhá a náš rodinný přítel Mirek Roháček. Ten mi před patnácti lety koupil posilovnu, kterou jsem já předtím vyházet. A na jeho dotaz, co s ní budu teď dělat, jsem odpověděl, budu muset začít závodit. A závodím dodneška a jsem rád, že mi to umožnil. A samozřejmě děkuju rodičům, kteří jsou se mnou v dobrém i zlém,“ zakončil své poděkování František Živný.

Výsledky: ženy do 60 kg: Veronika Mašková – L 2., P 4., Nikol Pokorná P 2. Muži do 80 kg: Ruda Stezka L 4., P 1., Vojtěch Boudný L 7., P 9., muži nad 100 kg: Martin Konůpek L 4., P 2., Michal Matějka L 5., P 4., Víťa Pokorný L 6., P 5., Milan Čapek P 8., Pepa Marousek L 7., P 9., František Živný P 1.

Miloslav Ječný

**Kácení a řez
rizikových stromů
stromolezeckou technikou.**

**Objednávejte na
tel.: 606 527 091**

NEJLEVNEJŠÍ BEZÚDRŽBOVÉ TOPENÍ

Rakouské infratopení **WELLINA**
K vidění v novém sídle
na adrese **Horní Bousov 43**
Zpracování projektové
dokumentace a poradenství
zcela ZDARMA

Těší se na vás **Otakar Vaníček**, obch. ředitel pro ČR a SR
Tel.: 721 236 158, info@vantop.cz, www.vantop.cz

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY

Staňte se součástí nově vznikajícího týmu

- Možnost práce na jednu směnu
- Stabilní zaměstnání v nově vznikající společnosti v Dolním Bousově
- Práce vhodná pro OZP
- Dobré platové podmínky
- Příjemné pracovní prostředí
- Nástup možný od 2.1.2019

KONTAKTNÍ ÚDAJE:

Telefon: 773 509 269

EMAIL: info@malocon.eu

MaLoCon Europe s.r.o.

je nová dynamická společnost
zaměřená na výrobu a logistiku.

Naše cílem je spokojený
Zaměstnanec.

HLEDÁME:

OPERÁTORY VÝROBY

OPERÁTORY LOGISTIKY

ŘIDIČE VZV, SKLADNÍKY

MISTRY VÝROBY

MISTRY LOGISTIKY

TECHNOLOGA VSTŘIKOLISŮ

ÚDRŽBÁŘE mechaniky, elektro

SPOLEHLIVÁ ÚČETNÍ.cz

HLEDÁTE SPOLEHLIVOU ÚČETNÍ,
KTERÁ ROZUMÍ I MZDÁM?

Svěřte nám kompletní účetní a mzdovou agendu
pro fyzické a právnické osoby.

+420 608 958 234

PŘIPRAVENO NA
DAŇOVÉ
PŘIZNÁNÍ
2018

SpolehliváÚčetní.cz poskytuje:

- ✓ rychlé založení nebo převzetí účetnictví od jakéhokoliv subjektu,
- ✓ zpracování účetních dokladů a kompletní vedení účetnictví,
- ✓ vedení daňové evidence včetně řešení optimalizace,
- ✓ zpracování mezd Vašich pracovníků a povinné výkaznictví,
- ✓ konzultace v oblasti účetního i pracovního práva,
- ✓ zavedení účetního systému přímo ve Vaší společnosti včetně zaškolení účetní, asistence při správě EET a další doplňkové služby.

Promo kód:

Bousovák

Sdělte nám promo kód při osobní, telefonické či emailové komunikaci a získáte 10% slevu pro vyúčtování celého roku 2018.

Telefon: +420 608 958 234

Email: Daniel.Suchanek@SpolehlivaUcetni.cz

Web: www.SpolehlivaUcetni.cz

Pobočka Mladá Boleslav:

Staroměstské náměstí 88/10, 293 01 Mladá Boleslav

Pobočka Praha:

Evropská 516/10, 160 00 Praha 6 - Dejvice

Najdete nás také na internetu

 www.SpolehlivaUcetni.cz

 @SpolehlivaUcetni.cz

 @SpolehlivaUcetni.cz

Společenská kronika

Poděkování

Děkuji paní Urbanové a panu Kubečkovi za blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Hana Krausová

Děkuji paní Jelínkové a panu Kubečkovi za blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Z. Štajerová

Smuteční poděkování

Děkujeme všem, kteří se 2. listopadu přišli naposledy rozloučit s panem Karlem Zdobinským. Děkujeme za projevy soustrastí a květinové dary. Poděkování patří SDH Bechov, MS HORA Dolní Bousov a Pohřební službě Petr Šimek Mnichovo Hradiště.

Manželka a děti se svými rodinami

Děkujeme za projevy soustrastí, kondolence a nedocenitelnou pomoc a důkazy přátelství v těžké době.

Sestry ing. Ludvíka Koníčka s rodinami

Děkujeme všem, kteří se 7. 12. rozloučili v dolnobousovském kostele s naší maminkou, paní Marií Vávrovou z Rohatska. Děkujeme za květinové dary a projevy soustrastí, panu děkanu Pavelcovi a Krejčíkovým za vypravení pohřbu.

Dcery s rodinami

Vánoční sbírka

Naše škola letos opět uspořádala Vánoční sbírku na dárky pro děti z Dětského centra Klaudiánovy nemocnice. A opět jsme dosáhli rekordních čísel! Celkový výtěžek činil 16 701 korun! (Dárky byly v hodnotě 4 501,- Kč. V hotovosti jsme dětem poslali 12 200,- Kč. Ty budou využity na výlet a na hory.) Velice děkujeme všem lidem, kterým není lhostejný osud opuštěných dětí, za finanční příspěví. Sbírkou pořádala třída 7. A. Nejprve jsme společně připravili plakáty, každý žák vyrobil jeden. Ty jsme následně umístili na různá místa ve škole i mimo školu. Během velké přestávky chodily děti denně vybírat. Vše si zorganizovaly samy tak, aby se vystřídal všichni. Do kasičky také mohli přispívat návštěvníci Vánoční výstavy konané ve škole. Nakonec děti kasičku společně otevřely a spočítaly peníze. V dětském domově chtěli, abychom letos zakoupili dětem spodní prádlo pro dívky i chlapce a ponožky. Sedmáci dárky vystavili ve škole, aby si je mohli všichni prohlédnout, pak je společně zabalili a nadepsali. Na facebooku nemocnice si můžete přečíst, jak krásně nám zástupci nemocnice poděkovali, a prohlédnout si fotografie.

I. Mendlíková

Kulturní tipy

8. 2. Kino v knihovně, 19.00, film Úsměvy smutných mužů

9. 2. Baráček ples, 20.00 sokolovna

15. 2.-15. 3. Život Karla Čapka, galerie Na faře, výstava

16. 2. Ples města Dolní Bousov, 20.00 sokolovna

1. 3. Kino v knihovně, 19.00, film Hovory s TGM

2. 3. Karneval Dolnobousovského SK, 20.00 sokolovna

9. 3. Maškarní karneval pro děti, 15.00 sokolovna

29. 3. Kino pro děti, 17.00, film Malá čarodějnice

Aktuální informace a podrobnosti najdete na
www.infocentrum.dolnibousov.cz
a na plakátovacích plochách.

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky našeho chovu typu **Tetra hnědá** a **Dominant** ve všech barvách a slepičky **Green Shell** - typu Araukana. Stáří 14-19 týdnů, cena 159-209,- Kč/ks.

Prodej se uskuteční: **16. 3., 14. 4., 19. 5. a 16. 6. 2019**
Dolní Bousov - u vlak. nádraží v 15.00 hod.

Při prodeji slepiček - **výkup králíciích kožek** - cena dle poptávky.

Informace:

Po-Pá 9-16 hod.

tel.: 601 576 270, 728 605 840

www.drubezcervenyhradek.cz.

Zpravodaj Bousovák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová. Náklad 1200 výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousov.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 3. 2019. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzeráty nebudou otištěny. Děkujeme za pochopení.

Pohled na hřbitov Vouziers-Chestres, na kterém je uložen i legionář Josef Doškář ze Spárenec.

Probíhá intenzifikace čističky odpadních vod.

Adventní koncert sboru Stojmír uvedl páter. P. Michalec

Dolnobousovští baráčníci během říjnových oslav.

Účastníci lyžařského výcviku v Albrechticích.

Prosincová mikulášská nadílka přilákala opět tisíce malých i velkých návštěvníků.

Uršula Kluková a O. Vaníček na besedě v DPS.

Proběhla oprava komunikací na Bechově.

Dostavba MŠ v ul. Školní je u konce.

5. třída MŠ již je v provozu.